İGD MYK üyesi M. Boz'un tutukluluğu yasalara aykırı olarak sürdürülüyor!

MEHMET BOZ'A ÖZGÜRLÜK!

GENÇLİĞİN YOLU İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR

gençlik dünyası

15 TEMMUZ 1980
YIL: 1
SAYI: 6
15 TL.

BASKI VE TERÖR POLİTİKASINDA YENİ BİR AŞAMA:

AMERİKANCI DEMİREL İKTİDARI YIĞINSAL KIRIMLARA YÖNELİYOR!

* ÇORUM'DAKİ FAŞİST TERÖRÜ MASKELEMEK İÇİN "FATSA OPERASYONU" ÖNE SÜRÜLDÜ.

* HALK DÜŞMANLARININ TERÖRÜNE KARŞI KİTLELERİN DİRENME GÜCÜ VE KARARLILIĞI DA ARTIYOR.

* "NOKTA OPERASYONLARI" YIĞINSAL TERÖR VE TOPLU KIRIMLARLA İLERİCİ-DEVRİMCİ GÜÇLERİN EZİLMESİ, FAŞİST GÜÇLERE ALANIN DAHA DA AÇILMASI AMACINA YÖNELİKTİR

"Çorum'da iç savaş. Ölü sayısı 36'ya ulaştı"

"Hassas bölgeler toplantısı" yapıldı

"Fatsa'da büyük operasyon"

'Nokta operasyonlarına devam edilecek"

Bu ve benzeri olaylar, geçtiğimiz günlerde basının kapkara puntolu manşetlerini oluşturuyordu. Gelişmeler tıpkı puntoları gibi halkımıza örülmek istenen kanlı, karanlık ağın somut adımlarından başka birşey değildi. Bunlar aynı zamanda Demirel iktidarının baskı ve terör politikasındaki yeni bir aşamanın göstergeleriydi.

Gensoru önergesinin reddedilmesinden hemen sonra gerici-faşist güçlerin baskı ve terör politikasındaki yeni asama belirgin bir hal aldı. MHP'li faşistler Gün Sazak provokasyonu ile başlattıkları toplu kırım hareketlerini Sivas'tan Çorum'a yurdun dört bir yanına yaydılar İkinci kez Çorum'u mezbahaya çevirmenin planını uygulamaya çalıştılar. Ama Çorum halkı faşist canilere karşı yine büyük bir güçle direndi. Eylem birliği temelinde yükselen halkın örgütlü yığınsal savaşımı gerici faşist güçlerin amaçlarına ulaşmalarını büyük ölçüde engelledi.

Demirel iktidarının halka karşı

(Devamı 7. sayfada)

başyazı

ANTİ-FAŞİST GENÇLİK FORUMU

İşçi sınıfımızın öncü politik hareketinin son tarihsel forumundaki açıklamasına bağlı olarak gazetemizin bir süredir üzerinde önemle durduğu birleşik, yığınsal tek bir gençlik örgütü sorunu, anti-faşist gençlik yığınları arasında canlı, sıcak bir tartışmaya yol açmıştır.

En başta belirtmek gerekir ki, böylesine bir tartışma son derece olumludur, gelecek için umut vericidir. Çünkü gençlik yığınlarının ortak örgütlemeyle ilgili sorunu bu denli canlı biçimde tartışmasına ilk kez tanık olunmaktadır. Ortaya çıkan bu canlı platformu, anti-faşist gençlik yığınlarını birbirine daha fazla yakınlaştıracak, önümüzdeki birleşik, yığınsal gençlik örgütlenmesi için güçlü bir temeli oluşturacaktır. Bu nedenle bu platformun canlılığını korumak, yaratıcı bir doğrultuda geliştirmek ve birleşik örgütlenme hedefine sıkıca bağlamak görevi boyluboyunca önümüzde durmaktadır.

Platform canlıdır, ama unutmamak gerekir ki, doğrularla

(Devamı 7. sayfada)

ÇORUM'DA HALKIN EYLEM BİRLİĞİ KAZANACAK!

MHP'nin silahlı faşist sürüleri Çorum'u ikinci kez kana boyadılar. Kahramanmaraş'ta düzenledikleri toplu kırım hareketinin bir benzerini de Çorum'da uygulamaya kalkıştılar. Kullandıkları yöntemler aynıydı. Faşist vahşet, "komünistler camileri bombalıyor, camileri ateşe verecekler" türünden nazi yöntemleriyle başlatıldı. Kanlı saldırılar düzenlendi, mezhep ayrılıkları körüklenmeye çalışıldı.

Ama faşist sürüler karşılarında direnen, provokasyonlara kapılmayan Çorum halkını buldular. Çorum halkı, çıkan olayların bir "alevi-sünni çatışması" olmadığını, doğrudan faşist bir kırımın sözkonusu olduğunu çabuk anladı. Alevi, sünni tüm emekçi kitleler faşist can kırımına karşı ortak savaşımı yükselttiler. Can güvenliği için birleştiler. Bunda ilerici gençler, Dev-Yol, Kurtuluş, TİP ve TSİP arasında sağlanan savaşkan eylem birliğinin rolu belirleyici oldu. Eylem birliği, kitlelerin güven ve desteğini kazandı, halkla bütünleşti.

Çorum olayları, faşist teröre, bu terörü devlet terörü biçimine getiren halk düşmanı Demirel iktidarına karşı birlikte hareket etmekten başka hiçbir yol olmadığını gösteriyor. Demirel iktidarı faşist katilleri koruyor, MHP'nin can kırımı hareketlerini destekliyor. İçişleri Bakanı Çorum olaylarının komünistler tarafından çıkarıldığını, faşist katillerin devlete yardım ettikleri yalanını halkın gözünün içine bakarak söyleyebiliyor. Bu anti-komünist propaganda, faşist Türkeş'in sözlerinin şimdi İçişleri Bakanı tarafından tekrarlanması, Demirel iktidarının faşist MHP ile elele vererek ülkeyi nasıl kana bulamak istediklerinin kanıtıdır.

(Devamı 7. sayfada)

ANTİ-FAŞİST GENÇLİĞE ÇAĞRI

İşçi sınıfımızın öncü politik gücü son tarihsel açıklamasıyla birleşik, yığınsal, legal bir işçi partisi ve buna bağlı olarak birleşik, yığınsal, gençlik, kadın, öğretmen örgütlenmelerinin yaratılması görevini öne aldı. Günümüz koşullarında bu görev demokrasi hareketini daha güçlü ve yığınsal temellerde örmenin reel bir hedefi olarak ortaya çıkıyor.

Nitekim gelişmeler bu hedeflerin öznel niyetlere dayanmadığını sınıf savaşımının ve yığınların nesnel istemi olduğunu gösteriyor. İşçi sınıfının politik öncüsünün çağrısı tüm toplumsal kesimler ve politik güçler arasında geniş yankılara yol açıyor. Sorun her yönüyle tartışılıyor. Elbette ki, görüş farklılıkları da ortaya çıkıyor. Çoğu zaman doğrularla yanlışlar birarada savunuluyor. Bunların aşılabilir farklılıklar olduğu açıktır. Kanımızca farklılıkları aşabilmenin ilk adımı bunların saptanması ve bu konuda hertürlü ön yargıdan uzak ardıcıl bir çabanın gösterilmesidir.

Bu noktadan hareket eden Gazetemiz, gençliğin birleşik, yığınsal örgütlenmesi üzerine demokratik bir forum oluşturmayı amaçlıyor. Bu amaçla günümüz gençlik hareketinin en dirimsel sorunu olan anti-faşist gençliğin birleşik, yığınsal örgütlenmesi sorununun değişik yanları üzerinde duran, sorunu hem teorik, hem de gerçekleşebilir, pratik bir konu olarak ele alan görüşlere yervereceğiz, sorularını yanıtlayacağız. Çabalarımızı ortaya çıkan pratik sorunların yansıtılma-

(Devamı 7. sayfada)

YIĞINSAL TUTUKLAMALARA, İŞKENCELERE, BASKILARA KARŞI TÜM ANTİ-FAŞİST GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ!

savaş arkadaşları anlatıyor

Muammer Erçelik: O bir halk kahramanıdır!

● Bu yazı dizimizde yaşamını devrime adamış bu uğurda canını esirgememiş yiğit savaşerlerimizi, onların yaşamlarını, savaşımlarını, yine onların en yakınlarının, savaşa devam eden arkadaşlarımızın ağzından anlatacağız.

İlk olarak 23 Mayıs 1980 gecesi Zeytinburnu'nda faşistler tarafından katledilen, ancak ölürken bile küçük yaşıyla oranlanmayacak derecede büyük bir devrimci ders bırakan Muammer Erçelik'in yaşamını yakın savaş arkadaşı N. Kayır'dan aldığımız bilgilerle anlatmaya çalışacağız.

Muammer Erçelik 1963'de Tokat-Zile'de doğdu. Zile'de okuduğu yıllarda devrimciliğe sempati beslemeye başladı. 1977 yılında Erçelik ailesi Zile'den İstanbul'a göçtü. Muammer İstanbul'a gelir gelmez başladığı Bakırköy Lisesi'nde ilerici gençlerle tanışarak İLD'ye üye oldu ve aktif görev aldı. Bakırköy bölgesinde faşistlerin sindirilmesinde ve kovulmasında cesur karakteri, özverili ve disiplinli çalışmalarıyla çok önemli bir rol oynadı. 1978 yılında yine Zeytinburnu'nda, hemşehrisi ve akrabası Aytekin Taş'ın faşistlerce katledilmesinden sonra Zeytinburnu İGD çalışmalarında görev aldı. Zeytinburnu'nda çalıştığı iki yıl boyunca azgın faşist teröre karşı çok sıcak bir çalışma yürüttü. Yüzlerce kere faşistlerle karşı karşıya geldi. Bir çok ölüm tehlikesi atlattı.

Muammer'in devrimci kişiliğine gelince; Bütün savaş arkadaşları onu anlatırken ağız birliği etmişçesine; "ufak tefek, hareketli, her zaman neşeli ve her zaman gülen, Zeytinburnu'ndaki bütün antifaşist kesimin, özellikle de diğer devrimci gençlik gruplarının saygısını ve sevgisini kazanmış, yiğit mi yiğit, sapına kadar militan, karayağız bir delikanlıydı" diyorlar.

Şimdi de Muammer'in katledildiği olayda hemen yanıbaşında bulunan ve uzunca bir süredir beraber çalıştıkları, ve faşist pusudan soğukkanlılığıyla kurtulan B.Süer'den olayı dinleyelim.

B.Süer: 23 Mayıs 1980 günü saat akşam sekiz sularıydı. Kahvede oturduğumuz sırada faşistlerin bölgeye sızdığını haber aldık. Kesinkes canalmağa gelmişlerdi. Muammer'le ben kahvenin hemen arkasındaki sokağa daldık. Muammer, benim görmediğim üç yabancı kişinin yolun ortasındaki bir inşaata girdiklerini söyledi ve "yabancıları oradan çıkarıp, kim olduklarını soralım" dedi. Demesine kalmadı, fırladı inşaattan içeri girdi. Ben onun on metre gerisinde çaprazda kaldım. O inşaattan içeri girerken bir bakıma rahattı. Onların nöbet tutan başka bir devrimci gruptan olabileceklerini söylemişti. Ancak girer girmez üç kişiyle birden dışarı çıkması bir oldu Muammer'in dışarı çıkarttığı üç kişiden birinin elinde stene benziyen büyük ve otomatik bir silah, diğer ikisinde de büyük ve otomatik tabancalar vardı. Her üç faşist de çok soğukkanlıydı. Üçü de silahlarını önce yere doğru tutarak ikişer metre ara ile açıldılar. Muammer tetikte bekliyordu. Faşist katillerden birisi Muammer'e iyice yaklaştı ve elini Muammer'in omuzuna koydu. Muammer faşistin elini itti ve ateş başladı. Muammer'in yaralanıp diz çöktüğünü gördüm. Sonradan öğrendiğimize göre, üç öldürücü yerinden, bir kolundan, bir bacağından aldığı beş yaraya rağmen faşistlere karşı yiğitçe savaşıyordu.

Benim bundan sonra görebildiğim faşistin birinin yüzükoyun düştüğü, birinin dizüstü çöktüğü, diğerinin de göğsünü tuta tuta gerisin geri kaçmaya çalıştığı oldu. Ancak gizlenmiş bekleyen üç faşist daha ortaya çıktı. Bana doğru ateş etmeye başladılar. Arkamdan kovalamadan, fakat bir hayli ateş ettiler. Ben zigzaglar çizerek oradan uzaklaştım.

Geri döndüğümüzde Muammer kanlar içinde yerde yatıyordu. Ama henüz ölmemişti. Faşistleri bütünüyle püskürttükten sonra onbeş, yirmi metre sürünmüş ve düşmüştü.

Görenlerin anlattığına göre faşistler, katil leşlerini sürüye sürüye götürmüşler. Başka bir görgü şahidine göre de birini ekip arabası almış götürmüş.

Muammer'i hastaneye yetiştirdik. Ancak koltuk altından giren kurşun ciğerlerini parçalamış. Doktorların bütün çırpınmalarına karşın onu kurtaramadık.

Muammer'in katillerine gelince; birisinin çatışma yerinde öldüğünü kesin olarak tespit edebildik. Daha sonra da diğer iki faşist katilin cesetleri ortaya çıktı. Biri Çırpıcı'da, diğeri Yeşilköy'de. Bizim tespitlerimize göre birinin yarası pek ağır değilmiş. Buna rağmen ölü bulunması, kendi faşist arkadaşları tarafından öldürülmüş olabileceğini gösteriyor.

Muammer'in yiğitliği, soğukkanlılığı anlatmakla bitmez. Hastaneye giderken bile yaralarını yoklayan, nereden yara aldığını araştıran, arkadaşları kendisine içleri titreyerek baktığında; yine tebessüm eden bu çocuk bizlerde büyük hayranlık uyandırıyordu.

Anısı hâlâ çok sıcak. Muammer'in anısını her zaman da diri tutacağız. O ölmedi. İlerici gençliğin kalbinde, savaşımında yaşıyor.

Bu kez de Muammer'i küçük bir kardeşi gibi seven, başka bir görüşten olmasına karşın onu çok iyi tanıyan ve Muammer'in en çok etkilediği, kankardeşi M. Keten O'nu anlatıyor.

M.Keten: Mahallemizdeki bütün devrimci gençleri çok seviyorum. Ancak O'nun yeri başkaydı. Bambaşkaydı. Tek sözle O bağrını faşizme siper etmiş, koca Zeytinburnu'na etten kale olmuş, sar-

(Devamı 7. sayfada)

İZMİR'İN SEMTLERİNDE İLERİCİ GENÇLERİN SAVAŞIMI YÜKSELİYOR

"İlerici gençliğin bayrağını varoşlara dikeceğiz!"

Ege Üniversitesi kampüsünde, Bornova yurtlarında maocu işgali kıran ilerici gençler semtlerde, İzmir'in varoşlarında dövüşüyor.

Savaş zor, savaş kanlı, savaş kıran kırana.

Savaş erlerimiz ateşi görüyor, yaşıyor, içinden geçiyor.

Gecekondu bölgelerinde, varoşlarda, işçi yataklarında işçi-emekçi gençliği MHP'li, ÜYD'li faşist katillere, maocu hainlere, onların terörüne karşın örgütlüyor. Anti-faşist gençliğin enerjisini çarçur eden maceracı akımlarla ardıcıl savaşıyor.

Varoşlarda gözümüz var. İlerici gençliğin bayrağını varoşlara dikeceğiz. Bu yolda verilecek savaşımımız var. Gençliğimiz, heyecanımız, devrim ve sosyalizm için çarpan yüreğimiz, yüreklerimiz var.

Ne devlet terörü, ne faşist katillerin, maocu hainlerin pusuları ilerici gençliği durduramadı, durduramıyacak da.

Yenimahallede kırılan maocu işgal, kanıtıdır sözümüzün. 28 Haziran'da pusu kurdular bizlere. Yenimahalleden sökülüp atılmanın korkusuyla azgınlaşan maocu hainler.

Vurdular Okan Yazıcıoğlu'nu-Vurdular, kızıl karanfiller açtı bağrında 18 yaşında gençliğinin baharında-

Okan komada, yaraları kapanmak için utkuyu bekler. İlerici gençliğin savaş bayrağının Yenimahallede dalgalanmasını bekler.

Sözümüz var Okan'ımıza. Ayağa kalktığı gün Yenimahalle Okan Yazıcıoğlu mahallesi olacak. İlerici gençliğin bayrağı dalgalanacak.

Zora, zor işlere sıvandık. Sökeceğiz faşistleri Gümüşpala'dan, Örnekköy'den, Çiçek mahallesinden. Terketmeyeceğiz Çiğli İpliği. Bayraklı'da, Çay mahallesinde, Erener'de, Maraş mahallesinde, Çimentepe'de maocu işgali kıracağız. Çiğli'de, Yaka'da, Cumhuriyet mahallesinde, Karşıyaka'da, Bostanlı'da, Alaybey'de, Şemiklerde, fidanlar ağaç olacak, orman olacak.

Daha bir güçlü çıkacak ilerici gençliğin sesi. Tohumlar fidan olacak Şirinyer'de, Buca'da, Gültepe'-

Daha bir güçlü çıkacak ilerici gençliğin sesi. Tohumlar fidan olacak Şirinyer'de, Buca'da, Gültepe'de.

Zoru başaracağız. Sözümüzün eriyiz. Bileğimizi çelikten döktük. Yüreğimiz mangal gibi.

Güçlüyüz, gücümüzü öncümüze sarsılmaz inancımızdan, militanca bağlılığımızdan alıyoruz.

İNANIYORUZ- SAVAŞIYORUZ- KAZANACAĞIZ!

İZMİR'Lİ İLERİCİ GENÇLER

İlerici gençlik direnen Çorum halkının yanındadır!

İstanbul'da ilerici gençler, ilerici liseliler, ilerici kadın ve öğretmenler gerçekleştirdikleri bir dizi eylemlerle faşist MHP'nin Çorum halkına yönelik kanlı saldırısını lanetlediler. 9 Temmuz günü Cerrahpaşalı ilerici gençler tüm okulu, hastaneyi ve çevresini yazılarla donattılar. Okul binasının içine büyük bir pankart astılar. 12 Temmuz günü de ilerici gençler, kadınlar, öğretmenler, Sultanahmet'te yığınsal bir gösteri düzenlediler.

İzmir'de ilerici gençler Çorum kitle kırımına karşı eylemlerini yükselttiler. Ege Üniversitesi'nde Çorum kitle kırımını protesto eden afişler asan ilerici gençlerin, Bornova yurtlarında yapılan forumdaki konuşmasını engellemeye çalışan 'Halkın Kurtuluşu" ve "Halkın Yolu" adlı maocu bozmaların bu çabaları boşa çıkartıldı. İlerici gençler forumda konuşurken maocular salonu terketti. Daha sonra İzmir'in çeşitli bölgelerinde binlerce bildiri dağıtan ilerici gençler, Bayramyeri'nde korsan bir gösteri yaparak yolu uzun süre trafiğe kapattılar, "Çorum faşistlere mezar olacak", "Faşizme geçit yok" belgilerini haykırıp, Çorum halkıyla dayanışmayı vurgulayan üç pankartı çevreye asarak dağıldılar.

Edirneli ilerici gençler de, 7 Temmuz günü Pazaryeri'nde Çorum faşist kırımını ve tüm ülkedeki faşist terörü protesto eden bir gösteri düzenlediler.

TARİHİN EN BÜYÜK ÖĞRENCİ KATLİAMLARINDAN BİRİ

"İnciraltı kırımı önceden planlanmıştır!"

16 Mart İstanbul Üniversitesi faşist kırımından sonra öğrenci gençliğe yönelik en büyük kırım 12 Haziran 1980 günü Ege Üniversitesi İnciraltı Yurtlarında gerçekleştirildi.

ÖSS için yurdun dörtbir yanından gelen öğrenciler yurtlara yerleştirilmişlerdi. Yeni gelen aday öğrenciler çok kısa bir sürede E.Ü. yurtlarındaki ilerici, devrimci öğrencilerle kaynaştılar, bütünleştiler. 12 Haziran akşamı Bornova ve İnciraltı Yurtlarında tüm öğrencilerin katıldığı moral geceleri düzenlendi. Saatler yaklaşık 22.30'u gösterirken her iki yurtta bahçede geceyi izleyen öğrencilerin çevresi jandarma ve polis tarafından çevrildi. Ve İnciraltı kana bulandı!

Jandarma ve polis öğrencilere hiçbir uyarı yapmadan ateş etmeye başladı. Kitleyi otomatik silahlarla taradılar. Üç öğrenci anında aldığı kurşun yaralarıyla can verdi. Bir öğrenci jandarma tarafından boğma teli ile boğularak, bir başkası ise kafası dipçiklerle ezilerek öldürüldü.

Öğrencilere canavarca saldıranlar ölülerin üzerinde zevkle gezindiler. Bu kanlı kırımın baş sorumlularından biri Galatasaray Devlet Mimarlık ve Mühendislik Y.O. eski öğrencilerinden Hasan Dimici'dir. Dimici öğrencilik yıllarında da faşist eylemlerde yer alan bir kişidir.

Sıkıyönetim Komutanlığı ölü sayısını 5 olarak vermiştir. Fakat gerek öğrenciler, gerekse olayı araştıran CHP sol kanat milletvekilleri sayının 5'in çok üstünde olduğunu belirtiyorlar. Olaylardan sonra 1500 öğrenci stadyumlara dolduruldu. "İfadeleri alınacak" denilerek yüzlerce aday ÖSS'ye sokulmadı.

Boyutları ve zamanı tahmin edilemeyen böylesi bir olayın meydana gelebileceğini İnciraltı öğrencileri sezebiliyorlardı. İnciraltı yurdundaki jandarma ve polisler günlerdir öğrencilere ağır bir baskı uyguluyor, Çavuş Hasan Dimici "Sizleri ergeç geberteceğiz, komünistleri ezeceğiz!" diyerek laf atıyordu. Nitekim bu faşist, olayın baş sorumlularından biri olarak kırımda yer aldı. Olayda bulunan jandarmaların ve başta Hasan Dimici'nin sıkıyönetim tarafından gözaltına alındığı söyleniyor. Kim kimi gözaltına alıyor? Kim kimi yargılıyor?

İnciraltı faşist kırımı ilerici Türk ve Kürt gençliğine karşı yöneltilen baskıların ne denli kanlı boyutlar aldığının somut bir göstergesidir.

İnciraltı kırımı İzmir'de sıkıyönetimi uzatmak için tezgahlanmıştır.

İnciraltı kırımı faşist diktaya yolu açma girişimlerinin bir parçasıdır.

İnciraltı kırımı ilerici üniversite gençliğini sindirmek, susturmak ve onun antifaşist, antiemperyalist savaşımını önlemek amacıyla yapılan saldırıların en büyüklerindendir.

Tüm ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de üniversiteler önemli bir mevzidir. Gençliğin savaşımı her geçen gün daha bir işçi sınıfının savaşımıyla birleşmektedir. "Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur!" belgisi geniş öğrenci yığınlarını kucaklamıştır. Öğrenci gençlik geçmişin iki önemli hatasından (pasifizm ve maceracılık) gittikçe arınarak savaşıma katılmaktadır. İşçi-köylü ve öğrenci gençlik omuz omuza mücadeleye atılmaktadır. Egemen sınıfların baskı ve sömürüsüne karşı başkaldırmaktadır.

İşte tüm bunlar egemen sınıfları çileden çıkarıyor, saldırganlaştırıyor. Burjuvazi bir yandan faşist, bir yandan da "sol"maskeli terörü yaygınlaştırırken, kitle kırımlarına da hız veriyor. Diğer ülkelerin örneklerinde de görüldüğü gibi bu saldırılarla ençok karşı karşıya kalan kesimlerden biri de öğrenci gençlik olmaktadır.

17 Kasım 1939'da Alman faşizmini protesto eden Cekoslovakya gençliğine SS birlikleri tarafından ateş açılmış, 1 öğrenci ölmüş, yüzlercesi yaralanmıştır. Faşistler bu gerekçe ile tüm üniversiteleri kapatmışlardı.

1973 17 Kasım'ında ise Cuntacılar Yunanistan Politeknik Okulunu kana buladılar. ABD'ci cuntacıları lanetleyen Politeknik Okulu öğrencilerine faşistler ateş açarak, 30 öğrenciyi öldürüp, yüzlercesini yaraladılar.

Yine 1973 yılında Tayland üniversite gençliği 30 ölü verdi. Eski diktatör Kitikaçor'un ülkeye dönüşünü protesto eden Thamasat Üniversitesi polis ve faşistler tarafından basıldı. Faşist militanlar polis desteğinde öğrencileri linç ettiler. Polis kurşunları ile öldürülen öğrencilerin cesetleri yakıldı. Linç edilip öldürülenler ağaçlara asıldı, cesetlerine saldırıldı.

Şili gençliği de azgın faşist saldırılarla karşı karşıyadır. Pinochet faşizmi tarafından binlerce genç öldürüldü. 10.000 öğrenci üniversitelerden atıldı. Binlercesinin akıbeti bile bilinmiyor.

İşbirlikçiler gericiler, tüm dünyada iyiye, haklıya, güzele saldırıyorlar. Böylelikle savaşımı durdurabileceklerini zannediyorlar. Fakat yanıldıkları ortadadır.

İşte Çekoslovakya; faşistleri ülkesinden defetmekle kalmadı, sosyalist bir düzen kurdu. İşte Yunanistan; faşist diktatörlük çemberini kırdı, parçaladı. Tayland'da, Şili'de, diğer ülkelerde ve ülkemizde de kavga sürüyor.

Ülkemizde hoşnutsuzluklar, başkaldırışlar artıyor; protestolar yükseliyor. Yapılan hiçbir saldırı cevapsız, protestosuz kalmıyor. İnciraltı faşist kırımını protesto eylemleri hâlâ devam ediyor.

Bu olaylardan sonra biraraya gelen İlerici Gençler, Genç Öncüler, Sosyalist Gençler ve Devrimci Demokrat Gençler ortak eylemler yaptılar. Binlerce bildiri dağıttılar. E.Ü. de tüm fakülteler 1 günlük boykot yaptılar.

İlerici gençler Bornova yollarında, Konak Meydanı'nda, E.Ü. fakültelerinde "İnciraltı katliamının hesabı sorulacak!" yazılı pankartlar astılar. Semtlerde merkezi yerlerde bu kırım korsan eylemlerle lanetlendi. İzmir'in dört bir yanı "İnciraltı'nın hesabı sorulacak!" 'Faşizme geçit yok!' belgileriyle inledi. Ölen gençlerin ailelerine gidildi, ortak açıklamalar yapıldı.

Yiğit Türkiye ilerici gençliği çok kanlı, çok acılı günler yaşadı. Bu günleri asla unutmadı. İnciraltı faşist kırımını da asla unutmayacak, unutturmayacaktır! Gençliğin savaşımının daha bir güçlü olabilmesi gençliğin antifaşist, antiemperyalist eylem ve cephe birliğinin sağlanmasına bağlıdır. Bunun bilincinde olan ilerici gençler çalışmalarına hız vereceklerdir. İlerici Gençler, Genç Öncüler, Sosyalist Gençler ve Devrimci Demokrat Gençler arasındaki eylem birliğine tüm antifaşist, anti-emperyalist, anti-şovenist gençliğin katılması yaşamsal bir zorunluluktur.

* 12 Haziran kitle kırımını unutmayacağız!
* Faşizme geçit yok!

İZMİR'DEN İLERİCİ GENÇLER

Safraköy-"Dev-Yol" tabanıyla bir eylem birliği deneyi

Safraköy örneği, ilerici gençliğin baştan beri savunduğu şu gerçeği bir kez daha kanıtlamaktadır: Maocu ve yozlaşmış terör gruplarının dışında kalan küçük burjuva devrimcisi akımların öncelikle birimler düzeyinde eylem birliğine çekilmeleri olanaklıdır. Sözkonusu grupların tabanlarında ilerici gençlikle eylem birliği yapmak eğilimi giderek güç kazanıyor. Varolan böylesi olanaklar ve eğilimleri doğru olarak saptamak, somut hedefler için eylem birliği yolunda değerlendirmek zorunludur.

Ancak tabanda ve birimler düzeyinde gelişen böylesi eylem birliklerinin küçük burjuva devrimcisi şefleri telaşa düşürdüğü de bir gerçektir. Yine Safraköy örneğinde görüldüğü gibi, bunlar eylem birliği doğrultusundaki en küçük bir gelişmeyi tersine çevirmek için her yola başvuruyorlar. Provokasyon yolunu tutuyorlar.

Her provokasyonun arkasından, devreye karanlık güçlerin gireceği, ilerici gençliğe ve tüm anti-faşist güçlere yöneltilen saldırıların gemi azıya alacağı açıktır. Bu durumda ilerici gençliğin görevi, küçük burjuva devrimcisi şeflerin kendilerini çekmek istedikleri konumlara düşmemek, provokasyonlar karşısında duyarlı ve uyanık davranmak olmalıdır. Bu koşullarda bile küçük burjuva devrimcisi akımlara kapılanmış iyiniyetli devrimcilerle eylem birliği çalışmalarını ısrarla sürdürmek, şeflerinin kışkırtıcı politikalarının karşı-devrimci özünü açıklamak ve eylem birliği için olanaklar yaratmak gerekir. Böylece hem küçük burjuva devrimcisi şeflerin provokasyonlarına set çekilmiş, hem de ilerici gençlik hareketinin politik etkinliği ve saygınlığı güçlendirilmiş olur.

Safraköy halkının sınıfsal yapısı gereği semt ilerici ve devrimcilerin yoğun olarak yaşadığı bir yerdir. İşte bu yapısından ötürü egemen güçler Demirel iktidarı ile birlikte Safraköy'e yoğun bir biçimde saldırdılar. Hemen hergün mahalleler basıldı, evler tek tek arandı, kahveler, fabrikalar basıldı, temsilci odaları, ilericilerin devam ettiği kahveler bir bir kapatıldı. Bütün bu saldırılar bir tek şeyi dayatıyordu Safraköy halkının güç ve eylem birliğinin sağlanması.

İlerici ve devrimcilerin tam anlamı ile yoğun olarak var olduğu Safraköy lisesine faşist bir müdür atandı. Buna karşı ilerici gençler ve Dev-Yol arasında ortak bir savaşım programı çıkartıldı. Ve lisede faşist müdür görevden alınana kadar boykot yürürlüğe kondu. Bu arada burjuvazi boş durmadı. 200'e yakın liseliyi evlerinden ve okullarından toplayarak gözaltına aldı. Bir kısmını tutuklattı. Fakat eylem birliği sayesindedir ki bu direnişi kıramadılar. Direniş süresince Dev-Yol ile ilerici gençler ortak gruplar kurarak her türlü çalışma biçimlerini gösterdiler. Gereken herşey tam bir saygınlık içerisinde yapıldı. Ve sonunda zafer tüm devrimcilerin oldu. Ve faşist müdür istifa etmek zorunda kaldı.

Lise somutunda başlayan bu ortak savaşım anlayışı giderek mahallelere yayıldı. Mahallelerdeki çalışmalar, ilerici gençler ve Dev-Yol'un ortak çalışmasıyla somutlanıyordu. Haftalık ortak toplantılar düzenlendi. Bütün bu gelişmeler Safraköy halkını da etkiliyordu. Her türlü savaşım biçimine elden geldiğince katılıyorlardı. En son toplantıda İlerici Gençler tüm bu çalışmaların yansıtılacağı, Safraköy'de yoğunlaşan faşist saldırılara karşı ortak bir bildiri önerdiler. Dev-Yol'cular bunun siyasi bir şey olduğu, merkeze danışılması gerektiği kararını aldılar. Cevaplarını sonra bildirmek üzere ayrıldılar.

Bu aşamada Safraköy'de provokasyonlar başladı. Önce ilerici gençliğin ve sendikal hareketin değerli bir neferi sokak ortasında güpe gündüz Dev-Yol'cular tarafından dövüldü.

Geçmiş deneyimler ilerici gençliğe şunları öğretmişti, tabandaki yakınlaşmalar, Dev-Yol şeflerini hiç bir zaman memnun etmemiştir. Onlar bu yakınlaşmayı bozacak provokasyonları her zaman tezgahlamışlardır.

İlerici gençler atılan adımları her zaman korurlar, canları pahasına da olsa eylem birliği konusunda da atılan bu adımları korumaya kararlıdırlar. Eylem birliğini olumsuz yönde etkileyecek provokatörlerin oyunlarını bozacaklardır.

Bu olaylar sürerken, Dev-Yol'cular, 45 yaşındaki TÖB-DER üyesi Birlik Dayanışmacı Ekrem Öztürk'ü önce sopalarla dövüp yere yıktıktan sonra kafasına kurşun sıkıp katlettiler. Yaptıkları bu saldırının sorumluluğundan kurtulmak için kendi içlerinde "faşistler yaptı" propagandasını yaydılar. Tabanlarından kendilerinin katlettiklerini saklamak zorunda olduklarını ise sonradan itiraf ettiler.

İşte Dev-Yol'un yapısı. Provokatör şefleri bile kendi yaptıklarının kendi tabanlarınca artık benimsenmediğini kavramışlar.

Bu provokasyon ortamında bir de Dev-Yol üyesi genç öldü.

Genelde provokatörlerin cezalandırılması, bir süreçtir. Safraköy ilerici gençliği üzerine düşeni yapmıştır. Ama yaratılan bu provokasyon polisin işine yaramıştır. Polisin bizzat örgütlediği saldırılar ve provokasyonların bilançosu birbuçuk ayda onbeş ölü ve sayısı bilinmeyen yaralıdır.

Heryerde olduğu gibi Safraköy ilerici gençliği dimdik ayaktadır. Antifaşist gençliğin eylem birliğinin sağlanması için ardıcıl olarak savaşmaktadır.

Yaşasın Gençliğin Anti-Faşist Eylem Birliği.

SAFRAKÖY'DEN
İLERİCİ GENÇLER

"15-16 HAZİRAN SAVAŞIMIMIZA IŞIK TUTUYOR"

Karşıyakalı ilerici gençler işçi sınıfının tarihine altın harflerle yazılmış olan 15-16 Haziran Direnişi'nin 10. yıldönümünü coşkuyla kutladılar. "15-16 Haziran İşçi Direnişi mücadelemize ışık tutuyor!" belgisi yazılı pankartlar Karşıyaka'nın her yanında saatlerce dalgalandı. Tüm semtlerde yapılan yazılamalar halkın büyük ilgisini çekti. Karşıyaka'daki bu yazılarda ilerici gençler işçi sınıfının yanında yer aldıklarını ve onun 15-16 Haziran geleneğini yaşatacaklarını vurguladılar. 15 Haziran Pazar günü MESS'e karşı yılmadan mücadele veren grevdeki Şenkaya işçileriyle dayanışma ziyareti, işçi-gençlik dayanışmasının somut bir göstergesi oldu. Şenkaya temsilcisi ile ilerici gençler adına söz alan bir arkadaşımız 15-16 Haziran'ın önemini belirttiler. Bu ziyaret grevci işçiler için büyük bir moral kaynağı oldu.

14 Haziran günü Karşıyaka'nın en işlek caddesi olan Kemalpaşa Caddesi'nde yapılan gösteri halkın ilgisini çekti. Bu arada halktan da eyleme katılanlar oldu. "Yaşasın 15-16 Haziran Direnişi, Yaşasın genel grev!", "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!" belgileri cadde boyunca yankılandı. Halkın alkışları arasında havaya pulların atılmasıyla eylem sona erdi.

Karşıyaka'lı ilerici gençlerle, Genç Öncüler arasında oluşturulan eylem birliği, anti-faşist gençliğin birliği yolunda atılan önemli bir adım oldu. Karşıyaka pazarına asılan ve üzerinde "Yaşasın 15-16 Haziran direnişi, İGD-Genç Öncü" yazılı pankart saatlerce asılı durdu. Bunun yanısıra ilerici gençler ve Genç Öncülerin ortak olarak çıkardıkları eylem birliği bildirisinde 15-16 Haziran'ın önemi ve Türkiye'nin politik durumuna değinildi. Bildiride bunalımdan çıkış yolunun tüm demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinden geçtiği ve bu doğrultudaki savaşımın güncelliğini koruduğu vurgulandı. Bu savaşımda gençliğin işçi sınıfının yanında yer aldığı ve bundan böyle de yer alacağı belirtildi.

Karşıyaka'lı ilerici gençler yasak zincirini kırarak 15-16 Haziran direnişi'nin 10. yıldönümünü birkez daha işçi sınıfının şanına yaraşır bir biçimde coşku ile kutladılar.

15–16 HAZİRANLARI YARATANLARLA OMUZ OMUZA

Diyarbakır'da Birlik-Dayanışmacı öğretmenler, ilerici gençler ve ilerici liseliler 15-16 Haziran'ı grevde bulunan Çukurova işyerindeki işçilerle birlikte kutladılar. Sayıları 400'ü bulan grev ziyaretçileri marşlar ve türküler söylediler. Daha sonra bir ilerici genç günün önemini belirten bir konuşma yaptı. Ayrıca ilerici doktorlar işçileri muayene ettiler. Daha sonra da evlere giderek yakınlarını muayene ettiler. Aynı gün grev ziyareti için 60 km'lik yoldan gelen Ergani'li Birlik-Dayanışmacı öğretmenler, ilerici kadınlar, ilerici gençler davullarıyla, yöresel oyunlarla grev yerini coşturdular. Söz alan işyerinin baş temsilcisi bir konuşma yaptı. Konuşmasında "Bizi her hafta ziyarete gelen Birlik-Dayanışmacı öğretmenler, ilerici kadınlar, ilerici gençler, ilerici liseliler burjuvaziye karşı bizi yalnız bırakmadılar. Bu örgütlerin dayanışması MESS patronlarını çılgına döndürüyor" dedi. Konuşma sonunda "Barış-Dostluk-Dayanışma", "Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur!", "Yaşasın Maden-İş" belgileri haykırıldı.

Balıkesir Semt çalışmaları deneyimi

Balıkesir küçük burjuva kökenli yapıya sahip olan bir bölgedir. Bu yapısından ötürü maocu ve goşist hareket burada belirli ölçülerde etkinlik kazanabilmiştir. Gençliğin arayış içinde olduğu yıllarda "Halkın Kurtuluşu" adlı maocu bozması grup gençlik içinde etkin duruma gelmişti. Daha sonra çeşitli goşist akımların parsa toplamaya çalıştığı bu bölgede ilerici gençlik hareketi okullarda, mahallelerde tüm birimlerde gelişmeye başladı. Yolumuz işçi sınıfının yoludur! diyen ilerici gençlik hareketinin gençliği kucaklamaya ve gençliğe doğru yolu göstermeye başlamasıyla birlikte maocu bozmaların ve goşist grupların ilerici gençliğe saldırıları da gittikçe yoğunlaştı. "Halkın Kurtuluşu"nun etkin olduğu Gündoğan Mahallesi'ndeki ilerici gençlerin aktif çalışmaları ve halkla bütünleşmeleri maocu bozmalarının bu etkinliğini kırdı. Mahalledeki bir kahveye gelip olay çıkartmaya çalışan maocular halk ve ilerici gençler tarafından kovuldular ve bir daha gelmemeleri için uyarıldılar.

Her türlü oyunları boşa çıkarılınca maocu bozmaları 24 Haziran günü, 2-3 ilerici gencin kahvede oturduğu bir sırada kahveye gelip oturdular. Sokak başlarını da tutarak kahveden çıkmakta olan ilerici gençlere saldırdılar. Fakat halktan iyi bir sopa yediler. Ardından ilerici gençlerin üzerine silahla saldırarak, bir arkadaşımızı ayağından yaraladılar. Fakat bu olayla birlikte dönmemek üzere mahalleden de kovuldular.

Maocuların saldırısı üzerine İLERİCİ GENÇLER imzalı bildiriler halka dağıtıldı. Kahvede konuşma yapıldı; ev ev gezilerek, devrimci maskesi takıp da ilericilere, devremcilere ve "halk, halk!" deyip halka saldıranların kime hizmet ettikleri anlatıldı. Semtte yazılamalar yapıldı. Yerel gazetelere, kardeş örgütlerle birlikte bu saldırıyı kınayan basın açıklaması verildi.

BALIKESİR İLERİCİ GENÇLİĞİ

Balıkesir'deki gelişmelerden semt çalışmaları açısından çıkarılacak en önemli deneyim nedir? Semt çalışmalarında yığınlara dayanmak, gençlik kitleleriyle bağları güçlendirmek, girişken olmak, ajitasyon ve propagandayı kitlelerin somut istemlerine yanıt veren, canlı ve vurucu bir biçimde yürütmek.

Ülkemizin birçok yerinde Balıkesir'de olduğu gibi maocu bozması akımların belirli bir etkinliğe sahip olduğu semtler vardır. Bu durumda doğru tavır ümitsizlik ve yılgınlık olmamalıdır. Balıkesirli ilerici gençler doğru tavrın güzel bir örneğini verdiler. Özverili çalıştılar, girişken davrandılar. Gençlik yığınlarıyla sağlam ve canlı bağlar kurdular, onların desteğini, güvenini kazandılar. Maocu bozmaların her saldırısında semt halkı ilerici gençliği destekledi. Her saldırı, maocu bozmalarının halk düşmanı eylemleri ve provokasyonları en geniş bir biçimde ve somut olarak ajitasyon-propaganda konusu yapıldı.

Günümüzde maocu bozmalarının halk düşmanı yüzleri yalnız genel planda değil, somut ve güncel gelişmelerden yola çıkarak güçlü bir ajitasyon ve propaganda konusu yapmak; maocu bozmalarının semtlerde varolan etkinliklerinin kırılmasının sonuç alıcı yöntemlerinden birisidir. Bunu bir gün bile olsa, aksatmak olmaz. Diğer yandan maocu bozması akımlarla, bu akımlara kapılmış bilinçsiz, iyiniyetli gençleri aynı kaba koymamak gerekir. Bu gençlerle ilişkiye geçmenin yollarını aramak, peşlerinden sürüklendikleri akımların karşı devrimci özünü somut örnekleriyle anlatmak, maocu bozmalarına karşı verilen savaşımın ayrılmaz bir parçasını oluşturuyor.

Keşan'da fasiştlere yer yok!

Faşist terörün alabildiğine arttığı, tek tek öldürmelerin yerini kitle kırımlarının aldığı şu günlerde MHP, ÜYD güdümlü faşist komandolar ilçemizde de ilerici devrimci gençlere karşı yöneltikleri saldırılarına hız verdiler. Geçtiğimiz günlerde Keşan'ın gecekondu bölgesindeki halkı "Polisler evlerinizi yıkacaklar" yaygarasıyla kandırıp provokasyona getiren polis karakolunu taşlatan faşistler ardından ilerici gençlerin oturduğu kahveye taşlı sopalı silahlı saldırıda bulundular. İlerici gençlerin yiğitçe karşı koymaları sonucu kaçmak zorunda kaldılar. İlerici gençler faşistleri semtlerine kadar kovaladılar. Bu olay üzerine yapılan konuşmalarla faşistlerin amaçları halka anlatıldı, belgiler atıldı.

Bu saldırılar faşistlerin ilk saldırıları değildir. Daha önce de faşistlerin bu tür saldırıları oldu. Fakat o zaman da anladıkları dilden cevaplarını aldılar.

Faşist saldırılar gençliğin anti-faşist savaşımını durduramayacaktır!

KEŞANLI İLERİCİ GENÇLER

Kıbrıs halkı ve gençliği savaşım bayrağını yükseltiyor.

Akdeniz'in doğusundaki küçük Kıbrıs adası II Dünya Savaşı'ndan bu yana giderek artan stratejik önemiyle emperyalizmin iştahını kabartıyor. Orta Doğu'daki zengin petrol yataklarını elden kaçırmak istemeyen emperyalistler bölge halklarının ulusal kurtuluş savaşımlarını buradan vurmak ve Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerin buradan "yumuşak karnına" inmek amacını taşıyorlar.

Anglo-Amerikan emperyalistleri, bu küçük ülkeyi bir sıçrama tahtası, nükleer bir NATO üssü yaparak uzak ve yakın doğudaki stratejik ve ekonomik üsler zincirine eklemeye çalışıyorlar.

NATO'cular Kıbrıs üzerindeki amaçlarına varabilmek için yıllardır Kıbrıs halkına kan kusturuyorlar. EOKA ve TMT gibi faşist örgütlenmeleri finanse edip eğitiyorlar; Kıbrıs halkı arasında şovenizmi ve toplumlararası çatışmayı körükleyerek NATO patentli ölüm planlarını uygulamada bu provokasyon yuvalarından büyük yarar sağlıyorlar.

1960 da göreceli de olsa bağımsızlığı olan Kıbrıs Türkiye Yunanistan ve İngiltere'nin garantörlüğü altına girmiş, topraklarında İngiltere'ye iki tane egemen askeri üs verilmiş ve anayasasına toplumlararası ayrılıkları körükleyecek maddeler konmuştu. Bu nedenlerle, Kıbrıs halkından habersiz ve NATO denetiminde ortaya çıkan bağımsız Kıbrıs Devleti gerçekte tam anlamıyla bağımsız olamamıştır.

Daha 1955'lerde İngiliz sömürgeciliğinin izlediği "ayır-buyur" politikasıyla başlayan toplumlararası çatışmalar 1960'da Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulmasından sonra da sürdü. 1963'de, 1964'de ve 1967'de Kıbrıs'ta kanlı olaylar ve göçler yaşandı. Çeşitli emperyalist planlar uygulamaya konarak ülke 1974 trajedisine adım adım getirildi.

Görüldüğü gibi, bugünkü Kıbrıs sorununun nedeni Kıbrıs'lı Türklerle Kıbrıs'lı Rumların anlaşmazlıkları değil, bu ülke üzerindeki emperyalist amaçlara koşut olarak girişilen bir dizi kanlı provokasyondur. Kıbrıs'taki taraflar emperyalizm-NATO ile Kıbrıs halkıdır.

Emperyalistler 15 Temmuz 1974 de faşist Yunan Cuntasını ve EOKA'yı kullanarak faşist Sampson darbesini gerçekleştirdiler. Bunu izleyen günlerde Kıbrıs, kanlı bir iç savaşı ve 20 Temmuz 1974'de de Türkiye'nin askeri müdahalesini yaşadı. 1974 trajedisiyle yaratılan fiili durum, Kıbrıs halkına tarihinin en acı günlerini yaşatmaktadır.

1974 Temmuz olayları sonucu Kıbrıs halkının % 33'ü kendi topraklarında göçmen durumuna düştü. Onbinlerce aile yıkıldı, binlerce kişi öldü ve sakatlandı. Ekonomisinin % 80'i yıkıma uğradı.

Bu yıkımlardan ve savaşın acılarından en çok etkilenen de kuşkusuz genç insanlardır. Genç insanlar birbirlerine karşı savaş alanlarına ölüm mevzilerine sürüklenmişlerdir. Kıbrıs'ta emperyalizm ve işbirlikçilerinin yarattığı fiili durum, Kıbrıs'lı gençliğin önüne birçok yeni sorunlar çıkarmakta ve geleceğe güvensizlikle bakmalarını getirmektedir.

15-20 Temmuz 1974 den bu yana 6 yıl geçmiştir. Kıbrıs halkı ve işçi sınıfının yolundan yürüyen gençlik emperyalizme ve NATO'ya karşı savaşım kararlılıklarını ortaya koymaktadır.

Bugün Kıbrıs gençliği işçi sınıfının yolunda bağımsız, bağlantısız, üslerden ve yabancı etkilerden arınmış, toprağı bütün, yaşanası bir Kıbrıs'a gitmektedir. Kıbrıs halkı ve gençliği, Kıbrıs sorunuyla ilgili uluslararası konferansın toplanması, BM kararlarının uygulanması, BM denetiminde toplumlararası görüşmelerin başlaması için savaşım veriyor. Kıbrıs'ı bir barış adası yapacak olan Kıbrıs emekçi halkının baş düşman emperyalizme karşı ortak savaşımının yaşama geçirilmesi için adımlar atılıyor; Bu yönde toplumlararasında yakınlaşma, işbirliği, demokratik ve barışçıl ilişkiler geliştiriliyor.

Kıbrıs halkı ve gençliği Temmuz trajedisinin 6. yıldönümünde daha deneyimli, daha güçlü ve daha hınçlı olarak emperyalistlere, NATO'culara haykırıyor. Kıbrıs'tan elinizi çekin! Emperyalizme geçit vermeyeceğiz.

YIĞINSAL TUTUKLAMALARA, İŞKENCELERE, ANTİ-FAŞİST G

dayanışmanız Mehmet Boz'u serbest bıraktırabilir!

İGD MYK üyesi Mehmet Boz yaklaşık 2,5 aydır Alemdağ Askeri CEzaevi'nde bulunmaktadır. Sıkıyönetimden önce, İGD Batman Şube Kongresi'nde konuk olarak yaptığı konuşmada Mehmet Boz, işçi sınıfının yolundan milim sapmadan yürüyen ilerici gençlik hareketinin, çok yönlü saldırılara karşın gelişip güçlendiğini, Türk ve Kürt gençliğinin ortak savaşımının engellenemeyeceğini söylediği ve kongreye başarılar dilediği için, Batman Asli Ceza Mahkemesi'nin soruşturmasına hedef oldu. Davanın daha sonra Diyarbakır Sıkıyönetim Mahkemesi'ne sevkedildiğini ve bu nedenle Boz'un, sorgulama için Diyarbakır'a gönderilmesi gerektiğini belirten Boz'un avukatları, bugüne dek birçok başvuruda bulundular.

Ancak, Boz'un Diyarbakır'a gönderilmesi, çeşıtli bürokratik nedenlerle, keyfi uygulamalarla engellenmektedir. Örneğin, 11.7.1980 tarihinde, Mehmet Boz'u Diyarbakır'a götürmek için ayrılan bir uçak, pilot albayın kayınvalidesinin ölmesi üzerine yola çıkartılmamıştır. Böylece, Mehmet Boz'un özgürlüğüne kavuşması, yine belirsiz bir tarihe ertelenmiştir.

Diğer yandan Boz'un avukatları, Mehmet Boz için istenen toplam cezanın 3 ay ile 1,5 yıl arasında değiştiğini bildiriyorlar. Bu cezanın asgari düzeyde olması ihtimali güçlüdür. Böyle olduğunda, Boz'un bugüne dek tutuklu bulunduğu 2,5 ay, Diyarbakır'daki sorğulamadan sonra verecek cezayı aşacaktır.

Mehmet Boz'un tutukluluğu yasalara aykırı olarak sürdürülüyor. Uluslararası dayanışma bu anti-demokratik uygulamanın son bulmasında önemli bir etken olabilir. Öyleyse, Boz'un bir an önce özgürlüğüne kavuşması için, ulusal ve uluslararası dayanışmayı yükseltelim! İlerici gençler, tüm anti-faşist gençliği, demokratik güçleri, Mehmet Boz'la dayanışmaya çağırıyor.

Mehmet Boz Diyarbakır'a gönderilmeli, mahkemeye çıkartılmalıdır!

Mehmet Boz'a özgürlük!

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK GAZETESİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Bahattin Seven serbest bırakıldı.

İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi Yazıişleri Müdürü Bahattin Seven serbest bırakıldı. Bahattin Seven bundan üç ay önce "sorgulaması yapılmadığı" gerekçesiyle tutuklanmıştı.

Bahattin Seven'in tutukluluğu üç ay boyunca anti-demokratik bir biçimde sürdürüldü. Tutuklanmasına gerekçe olarak gösterilen dava dosyaları ileri tarihlere atıldı. Böylece Bahattin Seven ağır cezaevi koşullarında üç ay boşyere bekletildi.

Bugün ülkemizde "basın özgürlüğü" adına yapılanlar, işte böylesi anti-demokratik uygulamalardır. Demokratik yayın organları kapatılmakta; yayın organlarının sorumluları ağır koğuşturmalara uğramakta, haklarında istenen ceza miktarı yüzyılları bulmaktadır. İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesi Yazıişleri Müdürü Bahattin Seven hakkında da TCK'nun 142, 159, 312 vb. maddelerindn istenilen ceza miktarı 200 yılı buluyor. Bugün demokratik yayınlarla, demokratik yayıncılığın en güzel ve en zorlu örneklerini verenlerle dayanışma günceldir

Geçtiğimiz günlerde hükümet yetkililerinin, artık Türkiye'deki cezaevlerinin ihtiyaca cevap vermediği ve yeni cezaevleri için milyonluk yatırımlara gidileceği biçimindeki açıklamalarına tanık olundu.

Yetkililerin cezaevlerinin azlığından yakınmalarının bir doğruluk payı vardır. Çünkü insanlarımız artık okullara, stadyumlara doldurulmaktadır. Ve son belirlemelere göre Türkiye'de toplam politik tutuklu sayısı 20 bini geçmiştir. Milyonlarca insanımız işsizlikten kıvranırken, çocuklar açlıktan ölürken, burjuvazi kendine yeni "yatırım" alanları buluyor. İşçi grev yaptı diye, köylü toprak işgaline katıldı, öğrenci can güvenliği, öğrenim özgürlüğü istedi, kadınlar kreş istedi, ilerici gençler, yurtsever insanlarımız "NATO'ya, IMF'ye Hayır" dedi diye içeri atılırsa, elbette cezaevleri yetmeyecektır. Yeni yaptıracakları da çözüm olmayacaktır. Onun için cezaevlerinin yetersizliğinden, bunca baskının, zulmün azlığından yakınan sayın yetkililere biz bir çözüm (!) önerelim. Bu hızla siz Türkiye'nin dört biryanını tel örgülerle çevirmek zorunda kalacaksınız (!). O zaman cezaevinin ne azlığından yakınacaksınız ne de yeni cezaevleri yaptırmak gibi bir sorununuz olacak.

Aynı yetkililer sorunun esas önemli olan yanı üzerinde tam bir suskunluk içerisindedirler. Mevcut cezaevleri ne durumdadır? Hangisinde yasalarda öngörülen koşullar mevcuttur? Hangisinde yönetmenlikler çiğnenmekte, politik tutuklular üzerinde sürekli ve sistemli bir baskı uygulanmaktadır? Biliyoruz göz göre göre "işkence yoktur" deme pişkinliğinde bulunanlar aynı pişkinliği (!) bu konuda da göstereceklerdir. Ancak bunu gizleyemeyeceklerdir. Sözcüğün tek anlamıyla insanlık dışı koşullara bırakılan politik tutukluların durumunun bir yanını, düşünce suçundan (!) yatmakta olan bir ilerici genç şöyle yazıyor: "Cezaevinin verdiği yemeklerle yetinmeye çalışıyoruz. Bu yemeklerde fareden tutun da her tür böcek ve parazitleri bulmak mümkün. Bitler bizim can arkadaşımız oldular. Yanımızdan hiç ayrılmıyorlar. Yemekler: Sabahları taşlı ve fare kuyruklu bulgur pilavı. O da

yurdumuz işkencehaneye çevrildi!

İŞTE ÖRNEKLERİ...

Türkiye işkencehaneye çevriliyor. İlerici, devrimci demokrat ayrımı gözetilmeksizin gençler, işçiler, emekçiler yığınsal olarak işkenceden geçiriliyor. Her karakol, her tutukevi işkencehane olarak kullanılıyor İşkenceler günlük olağan uygulamalar haline getirilmek isteniyor. Çeşitli ajanslardan derleyerek aşağıda verdiğimiz ve hergün, her hafta benzerlerinin tekrarlandığı olaylar bu gerçeğin somut örnekleridir.

Ordu'da üç ilerici gence dokuz saat işkence edildi. Faşistlerin saldırısından sonra gözaltına alınan ilerici gençler Cemal Kusur, Tuncer Karsu ve Hayrettin Türkbaş'a işkence ile çeşitli suçlar kabul ettirilmek istendi İşkenceye katılanların, Pol-Bir üyesi Fahri Özkol Besim Kuru, Zeki Baydak, Mustafa Şimşir ve bekçi Hamdi Akalar olduğu işkence görenlerin yakınları tarafından basına açıklandı. Bu işkenceci faşist polisler hakkında soruşturma açılması istemi ise Ordu Valisi tarafından reddedildi Yine, Ordu'nun Gürgentepe ilçesinde bir faşistin öldürülmesini gerekçe olarak gösteren polisler olay sonrası gözaltına aldıkları 7 ilerici gence işkence yaptılar. Daha sonra gençlerin anne ve babaları savcılığa başvurarak çocuklarına işkence yapıldığını ve işkence yapan polislerden davacı olduklarını bildirdiler Doktor raporuyla çocuklarına işkence yapıldığını belgelediler.

Antalya'da ise kendilerinden bir süredir haber alınamayan İGD üyeleri Sertan Eryiğit ve Hasan Uygungil'in emniyet müdürlüğünde işkenceden geçirildikleri öğrenildi. Zeytinköy Mahallesi'nde gözaltına alınan gençlerin Meydan Karakolu'na götürüldükleri ve işkence ile bir takım suçların kabul ettirilmeye çalışıldığı bildirildi. Hayalarından ve ayak parmaklarından elektrik verien ilerici gençler üzerlerine yıkılmak istenen suçları kabul etmediler ve çıkarıldıkları ilk mahkemede de salıverildiler

İşkenceler tüm anti-faşist güçlere karşı yöneltilmektedir Bunun en somut kanıtlarından birisi Kırklareli'nde yaşandı. İşkenceden geçirilen CHP Merkez İlçe Yönetim Kurulu Üyesi Şerif Kerimler şunları söyledi. Kuru yemişçi dükkanımda otururken telsizci olarak çalışan polis memuru Alparslan Gırgır geldi ve hiçbir gerekçe göstermeden küfretmeye başladı Sonra değnekle vurmaya başladılar Daha sonra ise üyemiz Ziya Süer getirildi O na da ağır hakaretlerle işkence uygulandı Faşist saldırganların polisçe korunduğunu söylemek, polisin faşistlerle işbirliği yaptığı gerekçesini açıklamak suç mu? Şimdi baskılar daha da yoğunlaşmıştır. Selçuk Selamet, Kemal Sarı isimli öğrenciler de yolda yürürken içeri alınarak işkenceden geçirilmişlerdir Bunların hesabını kim verecek?"

Tüm anti-faşist güçlere karşı azgınca sürdürülen işkenceye karşı savaşmak bir insanlık gereğidir Zindanlarda sadist işkencecilerin elinde ölüm tehlikesiyle karşı karşıya olan her anti-faşistle ulusal ve uluslararası alanda dayanışma eylemlerini yükseltmek işkencelere son, tüm anti faşist tutuklulara özgürlük!' istemitemelinde eylem birliğini güçlendirmek ilerici devrimci güçlerin önünde güncel bir görev olarak duruyor.

«Cezaevleri ve bazı hastaneler devrimcileri yoketmenin bir aracı olarak kullanılıyor»

Ülkemizde birbuçuk yıldır zulüm ve sömürü düzeninin sürdürülmesi amacından başka bir şeye hizmet etmeyen anti-demokratik yönetim, son Demirel iktidarı zamanında halka karşı işlediği cinayetleri doruk noktasına ulaştırmıştır. Ülkemiz, kitlelerin en küçük demokratik istemlerinin terörle bastırıldığı, insanlarımızın isim benzerliğinden bile aylarca hapisanelerde çürütüldüğü bir ülkedir. Artık Türkiye'de işkence ve baskı, gözaltına alınma süresi ile de sınırlanmamaktadır. Cezaevleri ve bazı hastaneler de devrimcileri yok etmenin bir aracı olarak kullanılmaktadır.

Bundan 9 ay önce Cemalettin Yalçın isimli devrimci hastanede bilinçli olarak verilen fazla narkoz sonucu öldürüldü. Yine Mehmet Osman Önsoy isimli devrimci genç 1. Şubede yapılan 17 günlük bir işkenceden sonra koma halinde kaldırıldığı hastanede serum verilmemesi sonucu öldürüldü. Mehmet Osman Önsoy'u öldürenler, aynı hastanede yalnızca bir kaç gün sonra Hakkı Korgun isimli bir devrimciyi daha öldürdüler.

Ayrıca Davutpaşa Askeri Cezaevi'nde birkaç görevlinin açtığı ateş sonucu yaralanan Halil Aydın isimli bir devrimci iyileştiği halde cezaevinden zorla alınarak yine bu hastanelerin birinde bacağının kangren olmasına, arkasından da bacağının kesilmesine yol açılmıştır.

Cezaevlerinden tahliye olan devrimcilerin tekrar işkenceye çekilmeleri de alışılmış, günlük olaylar haline gelmiştir. Son olarak Davutpaşa Cezaevi'nden tahliye edilen devrimci genç Ahmet Parlak, daha cezaevinin kapısından çıkar çıkmaz istihbarat görevlileri tarafından alınarak yeniden işkenceye götürülmüştür.

Olay şudur: Bir devrimci cezaevinden tahliye edileceği zaman cezaevinden bazı görevliler, gizli olarak oluşturulan özel örgütler masasına başvurarak durumu bildirmekte, bu masanın elemanları da yasa dışı uygulamalarla istediği devrimciyi tekrar sorguya alabilmektedir.

Bizler, Sağmalcılar Cezaevi'ndeki politik tutuklular olarak Ahmet Parlak'ın derhal işkenceden çıkarılması, ve Haydarpaşa Askeri Hastanesi'nde öldürülen Mehmet Osman Önsoy ve Hakkı Korgun'un ölüm nedenlerinin soruşturulması ve suçluların cezalandırılmasını istiyoruz.

Tüm politik tutukluların üzerindeki baskı ve işkenceler durdurulmalı, işkenceciler cezalandırılmalı, tahliye sonrası "soruşturmalarına" son verilmelidir.

SAĞMALCILAR CEZAEVİNDEKİ İLERİCİ-DEVRİMCİ TUTUKLULAR

kısa haberler...

- CHP'li 43 parlamenter Meclis Başkanlığı'na verdikleri ortak bir önerge ile işkenceler konusunda meclis soruşturması açılmasını istediler. İnsan sağlığı ve özgürlüğünün devlet güçleri ve politik erkin emriyle çiğnendiğini belirten önergede, "hiçbir uygar ülkede uygulandığını sanmadığımız çeşitli işkence yöntemleriyle hergün yüzlerce insanımız ölmekte ya da sağlığını yitirerek, kendisine, çoluk çocuğuna bakamayacak duruma getirilmektedir." denilmektedir.

- CHP Ordu parlamenterleri Ertuğrul Günay, Temel Ateş ve Memduh ekşi ortak bir basın açıklaması vererek, Ordu valisinin göreve geldiğinden bu yana öldürme ve saldırı olaylarının giderek tırmandığını, halkın ve CHP'li yurttaşların karakollarda işkenceden geçirildiğini bildirdiler.

- CHP Denizli saylavı Mustafa Gazalci, düzenlediği bir basın toplantısında Denizli'de işkence yaptıran Emniyet Müdürür hakkında soruşturma açan valinin hükümet tarafından görevden alındığını bildirdi.

BASKILARA KARŞI TÜM GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ!

ekşimiş olarak geliyor. İlk dönem yenilmiyor. Eloğlu seni yemek durumunda bırakıyor." Her türlü hastalık kol gezdiği halde, anti-faşist tutuklular sağlık hizmetlerinden tümüyle yoksun bırakılmaktadırlar. Çoğu koğuşlarda tutuklular iki, üç, dört hatta beş kişi bir yatakta yatmak zorunda bırakılıyor. Temizlik sorunları yine aynı. Banyo, havalandırma bir çok cezaevinde yok, olanlarda da çok yetersiz kalıyor.

Tüm bunların yanısıra anti-faşist tutuklulara cezaevlerinde sistemli bir baskı uygulanmaktadır. Çeşitli provokasyonlar hazırlanmaktadır. Psikolojik işkenceler yapılmakta, hatta ilerici tutuklular üzerine ateş açılmaktadır. Yani can güvenliği yoktur. Bize yazan ilerici genç şöyle diyor: "Burjuvazi bizi içeri atmakla peşimizi bırakmış değil. Burada da bizden korkuyor. Şimdiye kadar dört kez provokasyon atlattık. Bundan sonra da aynı olmasa bile daha değişik provokasyonlara baş vuracaklardır. Bu provokasyonların başında isyanlar düzenlemek, saldırı yapmak başta geliyor. Her hafta koğuşumuzda genel arama yapılmaktadır. Bu aramalara yüzlerce jandarma ve asker katılmaktadır." Cezaevlerindeki anti-faşist tutuklular üzerindeki baskılar çeşitli biçimlerde uygulanıyor. Ve bunlar özellikle gerici-faşist yöneticiler, gardiyanlar aracılığıyla uygulanıyor. İlericilere baskı yapmaya yanaşmayan gardiyanlar, yöneticiler ya sürülüyorlar, ya da işlerinden oluyorlar.

Burjuvazi içerdekilerden haklı olarak korkuyor. Korkacak da. Çünkü işçi sınıfımızın yiğit savaş erleri, işçi sınıfımızın yolundan sapmadan yürüyen genç politik tutuklular, tüm anti-faşistler daha farklı koşullarda olsa savaşımlarını sürdürüyorlar. Bize yazan düşünce suçlusu (!) arkadaşımız şöyle diyor: "Devrimci çalışma biçimleri değişik olmak koşuluyla her yerde yapılabiliyor. Süre kısa da olsa hapishanenin bir okul olduğunu yaşadıkça daha iyi anlıyor insan. İnsanların olduğu her yerde çalışmanın gereğine inanıyoruz. İçerde bir çok genç insan var. Bu genç insanları örgütlemek, yetiştirmek bizlerin bir devrimcilik görevidir. Biz de su anda bu görevi yerine getirmeye çalışıyoruz.

Cezaevlerindeki güçlükler, baskılar saymakla bitmeyecek kadar cok.

Biz ilerici gençlerin, içerdeki politik tutukluların sorunları karşısında yapabileceği çok iş var. Bunların başında, içerdekilerle ekonomik ve moral dayanışmayı daha da yükseltmek, cezaevi koşullarının iyileştirilmesi için, anti-faşist tutuklular üzerindeki baskıların kaldırılması için geniş kamuoyu oluşturmak yönünde, somut çalışmaları başlatmak, var olan çalışmalarımızı hızlandırmak gelir.

Önümüzdeki sayıdan itibaren, gazetemizde, cezaevlerinin tek tek durumunu, sorunlarını, ilerici tutuklulara kimlerin nasıl baskılar uyguladığını, tezgahlanmak istenen oyunların ne olduğunu, ayrıntılı bir biçimde sergileyeceğiz. Tüm bu konularda geniş bir kamuoyu hazırlamaya ve anti-faşist tüm tutukluların haklı istemlerine katkıda bulunacağına inandığımız bu araştırma konusunda, tüm ilerici gençlerin ve okurlarımızın somut olaylara verilere dayanan haberlerini bize iletmelerini istiyoruz.

Tüm anti-faşist tutuklularla Dayanışmayı Yükselt!

Tüm Anti-faşist Tutuklulara Özgürlük!

Uluslararası Af Örgütü'nün açıklaması: "Türkiye'de işkenceler yaygınlaşıyor."

Uluslararası Af Örgütü Türkiye de işkencelerin yaygınlaştığını ve sistemleştiğini, tutuklanan çoğu insana polis ve güvenlik kuvvetleri tarafından işkence edildiğini ve bunların bazen ölümle sonuçlandığını açıklamıştır.

Açıklamada belirtildiğine göre UAÖ araştırma delegasyonu Türkiye'yi 19-30 Mayıs tarihlerinde ziyaret ederek, işkence gören kişilerle ve avukatlar, doktorlar, politik parti üyeleri, sendikacılar ve gazetecilerle görüşmüştür. Uluslararası Af Örgütü açıklamasında somut işkenceler üzerinde durmakta, şöyle demektedir:

"Delegasyonla görüşen 17 yaşındaki bir yüksek okul öğrencisi 29 Nisan günü 15 öğrenciyle birlikte yerde bir silah bulunmasından sonra askerlerce götürüldüğünü, Ankara'da polis merkezinde işkence edildiğini ve iki gün sorguya çekildiğini, duvardaki bir ağaç haça bağlandığını, parmaklarına, kafasına, karnına, seks organlarına, dudak ve ayaklarına elektrik verildiğini, polis merkezinde sekiz gün kaldığını, bu sırada insanların haykırış ve çığlıklarını duyduğunu, daha sonra Mamak askeri cezaevine götürüldüğünü, burada erkek tutukluların falakaya yatırıldığını ve kırık cam üzerinde yürütüldüklerini, bunun 7 Mayıs'ta tutuklularca protesto edildiğini ve 17 Mayıs'ta askeri mahkemenin kendisine karşı yönelik suçları kabul etmemesinden sonra serbest bırakıldığını söylemistir.

"İstanbul Üniversitesi'nde öğrenci olan Dilek Yurdagel delegasyona 1 Mayıs'ta bindiği otobüste jandarmaların arama yapması sonucu gözaltına alındığını söylemiştir. Yasaklanan sol bir gazete ve bildiriler taşıdığından dolayı gözaltına alındığı görülmektedir. İnönü Stadyumu'na götürülmüş ve değişme odasında tutulmuştur. Sorgu sırasında, tüm bedenine vurulmuş, falangaya yatırılmış ve elektrik verilmiştir. 4 Mayıs'ta bir futbol maçı olmasından dolayı stadyumdan uzaklaştırılmıştır. 5 Mayıs'ta Gayrettepe'deki polis merkezine götürülmüştür. Burada da sorguya çekilmiş ve elektrikle işkence edilmiştir. 8 Mayıs'ta Selimiye askeri merkezine götürülmüş, 10 Mayıs'ta askeri yargıç tarafından serbest bırakılmıştır."

Açıklamada aynı zamanda işkence sonucu ölüm olayları üzerinde de durulmaktadır. Bunlar İstanbul'da ölen Yaşar Gündoğdu ve Osman Mehmet Önsoy ve Kars'ta ölen Oruç Korkmaz olaylarıdır. Bunun yanısıra Uluslararası Af Örgütü tutuklamaların keyfiliğine ve gözaltına alınanların haklarının çiğnenmesine de dikkati çekmiştir.

KİM KİMİ İPE GÖNDERİYOR?

Necdet Adalı ve Erdal Eren'e verilen idam kararlarının önü kesilmelidir!

Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi geçtiğimiz aylarda "Kurtuluş" yanlısı Necdet Adalı ve "Halkın Kurtuluşu" yanlısı Erdal Eren'e idam cezası verdi.

İlerici gençlik, bu gençlerin görüşlerini paylaşmamakla birlikte idam cezalarının durdurulmasını istiyor. Maocu bozması ve küçükburjuva devrimcisi akımlarının şeflerinin, kimi gençlik kesimlerini bireysel terörist eylemlere sürükleyerek, nesnel olarak demokrasi savaşımına zarar verdiği açıktır. Ama ilerici gençlik, şeflerinin bu politikasıyla, bu akımlara kapılanmış gençleri aynı kaba koymuyor. Bu yüzden idam cezalarının engellenmesi, bu anti-demokratik kararın kaldırılması için sesini yükseltiyor. Henüz 18 yaşını bile doldurmamış bu gençler için alınan idam kararına karşı çıkmak bir insanlık, demokratlık görevidir.

İdam kararlarına karşı savaşım, işkencelere, cezaevlerindeki anti-faşist tutuklulara yöneltilen baskılara karşı verilen savaşımla birleştirilmeli, ulusal ve uluslararası dayanışma örülmelidir.

TÜRKİYE'DE İNSAN HAKLARININ ÇİĞNENMESİNİ BELGELEYEN BİR RAPOR

Uluslararası Demokrat Hukukçular Birliği Türkiye'de insan haklarının çiğnenmesi üzerine bir rapor yayınlamıştır. Rapor, 31 Mart - 4 Nisan tarihlerinde Türkiye'yi ziyaret eden UDHB ve DSF temsilcileri tarafından hazırlanmıştır. Raporda yapılan değişiklik ve geniş çaplı temaslar sıralandıktan sonra, sırasıyla Barolar ve savunma hakkı; çalışma hakkı; gözaltına alma ve tutuklamalar; örgütlenme ve düşünce özgürlüğü; baskılar; basın özgürlüğü; işkenceler ve tutukluluk koşulları; sendikal özgürlükler ve terör üzerinde durulmakta, somut olaylar ve rakamlar verilmektedir.

NASIL İŞKENCE GÖRDÜM?

Cezaevlerinde yatan politik tutuklular, işkence görenler, siyasi görüşlerinden dolayı çeşitli baskılara uğrayan tüm anti-faşistler sizlere sesleniyoruz: Hangi görüşten olursanız olun gerici faşist güçlerin baskılarının işkencelerin sonucunda aldığınız fiziksel ve ruhsal yaraların en geniş kamuoyuna duyurulması, işkencelerin son bulması işkencecilerin yargılanıp cezalandırılması için tüm demokratik yayın organlarına ve kuruluşlara sesinizi ulaştırın! Öncelikle İstanbul Barosu'nca oluşturulan işkence komisyonuna ve ilerici devrimci yayın organlarına yazın.

'Gençlik Dünyası' olarak işkencelerin son bulması işkencecilerin cezalandırılması savaşımında her biri değerli birer belge niteliğini taşıyacak olan yazı, fotoğraf ve şikayet dilekçelerinizi bekliyoruz.

1 "DAYAKTAN AYAKLARIM AYAKKABILARIMA SIĞMIYORDU"

12 Mart 1980 tarihinde okuldan çıkarken yolda yakalanıp karakola götürüldüm. Gerekçesiz olarak iki gün karakolda yatırdılar. Ellerime ve ayaklarıma 500 jop vurdular. Ayaklarım ayakkabılarıma girmiyordu. Sabah saat üç dört sıralarında ben kanlar içindeyken üstüme su döktüler. Yan odada işkence gören bir arkadaşın sesinden deliye dönüyordum. Sabah bıraktıklarında "Gidin, sizi bir daha görmeyelim. Hepiniz de komünistsiniz o.. çocukları" diye küfür ettiler.

3 Haziran 1980 tarihinde yolda yürürken yine gözaltına alındık. Benimle beraber üç kişiyi daha gözaltına aldılar. Yolda yürümek bir suçmuş gibi "Nereye gidiyorsunuz itoğlu itler, başımıza bela oldunuz" diyerek bizi karakola götürdüler. Hiç bir şey söylemeden bizleri beş saat karakolda tuttular. Daha sonra hücrelerden bir genç çıkararak 'Hey itoğlu itler, bunu tanıyor musunuz?" dediler. Genç adamın işkenceden beli kırılmıştı. "Şimdi sıra sizde" dediler. Yanımdaki kişiyi çiğnercesine döğdüler.

Şaban Talağan

2 "KOĞUŞLARIMIZA KURŞUN SIKILIYOR. SES VE SİS BOMBALARI ATILIYORDU"

14.5.1979 tarihinde sabah saat 10.00'da İGD Batman Şubesi basıldı. Baskın sırasında şube binası kapalıydı. Polisler kilidi kırıp, dernek binasını darmadağın ettiler. Ancak hiç bir suç unsuru bulamadılar. Sıkıyönetimciler hınçlarını alamamışlardı. Hemen bir saat kadar sonra ilerici, devrimci gençlerin oturduğu kahveyi bastılar. İGD Batman Şube Başkanı ile bizi karakola götürdüler. Karakolda gözaltına alınmamızın nedenini sorduğumuzda onlar da bilmedikleri için bir şey söyleyemediler. Gözaltının ikinci gününde "ayıp olmasın diye Batman'da bir polisin evini kurşunladığımızı gerekçe olarak gösterdiler. Daha sonra işkenceler başladı. İşkence yöntemleri çok değişikti. İlk olarak iğrenç küfürlerle başladılar sonra tatlı dille kandırma uğraşı. Bütün bunlar sonuç vermeyince vahşice dayak işkencesine başladılar. Eğer konuşmazsak evlerimize baskın yapacaklarını, falan, filan şahıslarını da burava getirecekleri tehditini hiç elden bırakmıyorlardı.

Bize verilen bulaşık suyuna yemek diyorsak da bu birkaç kaşık tuzlu su ve bir çeyrek bayat ekmekten ibaretti. Fakat bu kadarını da temiz yeme hakkına sahip değildik. Bize verilen tuzlu su ve ekmeğin içine önce tükürülür, sonra da tozun içinde iyice bekletilirdi. Ama biz dayanmak için iştahla yiyorduk.

13'ümüz Siirt'e götürüldük. Oradan da Diyarbakır'a getirdiler. 5.6.1979 tarihinde sıkıyönetim mahkemesine çıktık. "İfadeniz, adınız, soyadınız, siz suçlusunuz, camiden geldiniz, SİZİ TUTUKLUYORUM' kelimelerinden oluşan mahkemede bizimle bu şekilde alay edildikten sonra Diyarbakır'ın sıkıyönetim cezaevinin zor koşullarında tutukluyduk artık.

Cezaevinde ilerici düşüncelerimizi köreltebilmek için her türlü ilerici yayını okumak, içeri sokmak yasaktı. Kaldığımız cezaevi tam bir psikolojik işkence yuvasıydı. Ziyaretler haftada 10 dakika, ancak asker gözetimindeydi. Bizi yıldırmak için koğuşlarımıza halen yaralarından kan sızan, asker, polis kurşunlarıyla yaralanmış insanlar getiriliyordu. Bu insanlar ölümle pençeleşirken hastaneye kaldırılmıyordu. Bize yatak diye verilen nesneler çöpten doldurulmuş, çuvala benzer şeylerdi. Bir gün ağır yaralı iki kişinin hastaneye kaldırılmasını istedik diye bizi başka bir cezaevine verdiler. Üç kişiydik. Yeni cezaevinde gözüme çarpan ilk şey yatalak insanlar ve hücrelere alınmalar oldu. Yeni gittiğimiz cezaevindeki ikinci günümüzde sınırda yakalanan koma halinde bir yaralının acil olarak hastaneye kaldırılmasını diretince isteğimizi kabul ettiler. Fakat bizleri de hücreye kapatmak istediler. Sekiz kişiydik. Kapıların arkasına barikak kurup direndik. Ancak sıkılan mermi, ses ve sis bombalarına karşı ancak üç saat dayanabildik. Kapılar açılır açılmaz bizleri baygın bir halde yeni bir işkence karakoluna aldılar. Gözlerimizi bağladılar. Orda her bes dakikada bir cop yiyerek tam 36 saat geçirdik. Gözlerimiz bağlı, ayakta ve yemeksiz. Bu sürenin sonunda cezaevine geri döndük. O bitkin halimizle bir gün hücrelerde kaldık. Ama direnmeyle devrimcilerin en yoğun baskı ortamlarında bile bir çok haklarını söke söke alabileceklerini öğrenmiş olduk.

Böylece beş aydan fazla bir zaman cezaevinde kaldık.

ZEKERİYA KILICAKAN

"Dev-Yol" ve "Kurtuluş" yanlısı gençlere sesleniyoruz:

ŞEFLERİNİZİN KIŞKIRTICI POLİTİKASINA KARŞI KESİN TAVIR ALIN!

Bir süredir küçük burjuva devrimcisi grupların birbirlerine karşı kıyasıya bir saldırı içinde oldukları gözleniyor. İçinde bulundukları bunalımın etkisiyle sinir krizleri geçiren küçük burjuva devrimcisi şefler başta ilerici gençlere olmak üzere birbirlerine karşı da gerginliği arttırıcı, saldırgan bir politika izliyorlar. Bu politikanın sonucu goşist grupların, özellikle de "Dev-Yol" ile "Kurtuluş" arasındaki çatışmalar artık birer basit çekişme olmaktan çıkmış; Antalya ve Ankara'da yaşandığı gibi ölümle, provokasyonlarla sonuçlanan kanlı olayıar düzeyine ulaşmıştır.

Antalya'da "Dev-Yol" taraftarlarının "Kurtuluş" yanlısı Sabahattin Çakmak'ı öldürmeleri ile başlayan kanlı olaylar daha sonra Ankara'ya sıçradı. "Dev-Yol" ve "Kurtuluş" şeflerinin gerginliği artıran kışkırtıcı tutumlarıyla çatışmalar Ankara'da bu grupların varoldukları her alana yayıldı. 16-21 Haziran günleri boyunca süren çatışmalar sonucu biri "Kurtuluş" diğeri "Dev-Yol" yanlısı iki genç öldü. Onlarca kişi yaralandı. Bu olaylardan yararlanan gericilik güçleri demokrasi güçlerine karşı saldırıya geçtiler. İlerici, devrimci, demokrat yüzlerce kişi gözaltına alındı.

Gericiliğin azgın bir saldırıya geçtiği, halkın demokratik kazanımlarının yok edilmek istendiği bir dönemde meydana geler böylesi olayların bu saldırılara çanak tuttuğu, faşizme alanı daha da açtığı yadsınmaz bir gerçektir. Bu gerçeği küçük burjuva devrimcisi şefler de kabul etmek zorunda kalıyorlar. Çünkü yalan ve demagoji ile çocukların bile görebileceği bu gerçeği tersyüz edemeyeceklerini biliyorlar. Ama yine de kendi günahlarını örtmek için her türlü ikiyüzlülüğe başvuruyorlar. Olanların sorumluları kendileri değilmiş gibi kuzu postlarına bürünüyorlar. Herbiri değme trajedilere taş çıkartacak "masum" hikayelerle gözyaşı döküyor. Ama sağduyulu her insan kuzu postunun altındaki kurdu, timsahın gözyaşlarından başka bir anlam taşımayan yakınmaları görebilir.

Açıkça görülebilecek bir diğer nokta da; küçük burjuva devrimcisi şeflerin söylediklerine bakarak gerçeklerin doğru bir biçimde öğrenilemeyeceğidir. Bu olayların baş sorumluları kimlerdir? Olaylar nereden kaynaklanıyor? Kimlere hizmet ediyor? Saldırganlığı önlemenin, gençliğin eylemlerini doğru hedeflere yöneltmenin yolu nedir?

Bütün bu soruların doğru ve gerçek yanıtlarını küçük burjuva devrimcisi şeflerden öğrenemezsiniz. Çünkü gerçekler, yalan ve demagojiyi meslek haline getiren küçük burjuva devrimci şeflerin dilinde boş bir aldatmacaya dönüşür. Onların literatüründe saldırganlık ve gençleri birbirine kırdırtma "doğru siyaset" olarak geçer. İlkeli politika rüzgar gülüne dönüşür, anlamını yitirir.

"Dev-Yol" ve "Kurtuluş" ideologlarının son çatışmalar karşısındaki tutumlarına baktığımızda bütün bu gerçekleri tüm yönleriyle görebiliriz. Gerek yayınladıkları bildirilerde, gerek yayın organlarında karşılıklı suçlamalardan, gerginliği arttırıcı sözlerden, sorumluluğu üzerlerinden atma çabalarından başka birşey yoktur. "Dev-Yol" şeflerine bakılırsa olayların sorumlusu "Dev-Yol'u cezalandıracağız" diye ortaya çıkan "Kurtuluş"tur. Kıvılcımı başlatan Antalya'daki çatışmanın nedeni de "Kurtuluşçuların hal işçilerinden % 10 haraç istemelerinden" çıkmıştır. "Kurtuluş"a göre ise sorumlu "kendilerinin siyasi çalışmalarını gasp etmeye yeltenen Dev-Yol"dur. Antalya çatışmasının nedeni ise bir "Dev-Yol"cunun pantolon çalmasıdır. Buna göre ortada ne suçlu, ne de sorumlu var. Böyle olunca insanın aklına ister istemez şu soru geliyor: "Olayları başlatan bir üçüncü el, bilinmeyen karanlık güçler mi var? Aslında bu tür düzeysiz suçlamalar küçük burjuva devrimcisi akımların içinde bulundukları ibret verici, içler acısı durumu yansıtıyor. Bu öylesine bir çıkmazdır ki; haraç istemek ya da pantolon çalmak "devrimci" bir eylem oluyor ve böylesi ipe sapa gelmez şeyler Marksizm-Leninizm adına yapılabiliyor, çatışmalara gerekce olarak gösteriliyor. Bu son çatışmalar üzerine marksizm-leninizm ışığında görülen tek gerçek vardır: o da küçük burjuva ideolojisinin tam bir çıkmaz ve bunalım içerisinde olduğudur. Çıkan olayların, saldırgan tutumların temelinde bu ideoloji yatmaktadır. Goşist grupların ilerici gençliğe ve birbirlerine karşı saldırılarının nesnel nedenlerini işte bu noktada aramak gerekir. Yoksa "pantolon hırsızlığı", "haraç kesme ve soygunculuk" gibi ipe sapa gelmez savlarda değil. Bu nesnel nedenler goşist grupların şeflerinin sonuçsuz kalacağı önceden bilinen gerginliği artırıcı histeri nöbetlerine varan öznel tutumlarıyla birleşince ortaya demokrasi hareketine zararlar veren tehlikeli gelişmeler çıkmaktadır.

Bu tür gelişmelerden en çok zarar gören kesimlerden birisi de küçük burjuva devrimcisi gruplara kapılanmış iyi niyetli devrimciler olmaktadır. Yürekleri devrim için çarpan bu gençlerin eylemleri başdüşmana, emperyalizme, faşizme, şovenizme yöneltileceği yerde birbirlerini kırma doğrultusunda kullanılıyor. Devrimci lafazanlıklar arkasında hedef şaşırtılarak gençliğin devrimci enerjisi bir iç boğuşmanın içinde tüketiliyor. Bu gerçekleri gören birçok genç şeflerinin kendilerini sürüklemek istedikleri uçuruma gitmiyor, işçi sınıfının sıralarında saf tutuyorlar. Kimileri ise ya eylemsizliğe kapılıyor, ya da tamamen terörize oluyor. Açıktır ki eylemsizlik ile terörizm ikilemi arasında bir seçme yapılamaz. Her ikisi de çıkmaz yoldur. "Sol" görünümlü terörizmin hangi kılığa girerse girsin karşı devrimci bir işlev gördüğü açıkça görülmüştür. İşçi sınıfının, demokrasi güçlerinin örgütlü, yığınsal savaşımına dayanmayan bireysel terör eylemleri hem bu savaşa ihanet ediyor, hem de CIA'nın, MİT'in elindeki bir silah haline dönüşüyor. Bu aldatmacalara kapılmamak, dayatılmak istenen eylemsizlik ya da terörizm ikilemine aldanmamak gerekir. Bugün küçük burjuva devrimcisi gruplara kapılanmış iyiniyetli devrimciler her zamankinden çok şu ikilemle karşı karşıyadırlar: Küçük burjuva devrimcisi şeflerin hedef şaşırtıcı, demokrasi savaşımına zarar veren tutumlarına mı kapılacaklar; yoksa bu tutumlara karşı çıkıp işçi sınıfının savaş yoluna mı katılacaklar?

Birinci yolun çıkmaz bir sokak olduğu devrim savaşına değil, emperyalizme ve iç gericiliğe hizmet ettiği artık biliniyor. Her ne kadar birlikten, çatışmaların olumsuzluğundan sözetseler de küçük burjuva devrimcisi şeflerin aynı tutumlarda ayak diredikleri, çözüm yolunu gösteremeyecekleri ortadadır. "Dev-Yol" şefleri bazı karanlık çevrelerin ve maocu bozmalarının çatışmayı körükleyen, onları ilerici gençliğe karşı saldırıya kışkırtan tuzaklara düşmekte her zamankinden daha çok ayak diriyorlar. "Kurtuluş" şefleri de aynı tuzaklara düşmekte acele ediyorlar. Düne kadar maocu bozma Halkın Kurtulusu ile ittifaka girilemeyeceğini temel bir ilke olarak savunuyordu. "Öncü"nün birinci sayısında Bremen mızıkacıları benzetmesi yapılıyor ve Halkın Kurtuluşu'nun anti-sovyetik "sol" güçlere karşı saldırgan eylemleri için kendisine binebileceği bir eşek aradığı ve bu eşeğin "Kurtuluş" olmayacağı söyleniyordu. "Dev-Yol" çatışmasından sonra ise aynı grupla işbirliğine gidiyor, "Öncü" gazetesi sayfalarını bu grubun ilerici gençliğe karşı kışkırtıcı, bireysel terörizme övgüler dizen bildirilerine yer veriyordu. Böylece "Öncü" daha önce tükürdüğünü yalıyordu. "Kurtuluş"un her fırsatta dem vurduğu ilkeler adına yaptığı budur. Bu nasıl "ilkedir" ki hergün şaşkın ördek örneği bir başka yöne çevriliyor?

Evet, küçük-burjuva devrimciliği tam bır çıkmaz içerisindedir ve ne gençliği doğru hedeflere yöneltebiliyor, ne de "sol" içi çatışmalar karşısında doğru bir tutum alabiliyor. Söylenenler boş aldatmacadan, kof gevezelikten ileri gitmiyor. Öyleyse gerçek devrimci seçenek nedir? Tek seçenek küçük burjuva çözümsüzlüğünü görmek, bunalımlarını gerginlikler yaratarak gizlemeye ve ayakta durmaya çalışan küçük burjuva devrimcisi şeflerin tutumlarına kesin tavır almak; bireysel terörizme de eylemsizliğe de karşı çıkmak; işçi sınıfının sıralarında saf tutmak; zorbalığa, baskıya karşı örgütlü yığınsal direnişle karşı koymaktır. "Kurtuluş", "Dev-Yol" yanlısı gençler bu gerçekleri görün, çünkü canınızı vermekten bile çekinmediğiniz devrim için savaşta bundan başka yol yoktur.

HİSARÜSTÜ'NDE KİM KİME SALDIRIYOR?

Geçen sayımızda "Dev-Yol' cuların Hisarüstü'ndeki ilerici gençlere yönelik saldırılarına değinmiştik. Okuyucularımızın da hatırlayacağı gibi bu semtte halktan tecrit olan "Dev-Yol"cular troçkist ve maocu bozması bazı gruplarla işbirliği yaparak ilerici gençlere ve emekçi halka saldırmışlardı. Bu saldırılarda ikisi kadın üç ilerici yaralanmıştı.

Sözkonusu gelişmelerin hemen arkasından "Dev-Yol" imzalı bir bildiri çıktı. Bu bildiri "Dev-Yol" şeflerinin yalan ve damagoji ile gerçekleri nasıl tersyüz ettiklerinin somut bir belgesidir. Anlaşılan bu bildiriyi hazırlayanlar aynanın karşısına geçip öyle kaleme almışlar. Çünkü gerçeklerin böylesine tersyüz edilmesine çok az rastlanır.

"Dev-Yol" bildirisinde, "Halk tarafından dışlandıkları için kimler saldırganlaştı? Bu olaylar neden çıktı" diye soruluyor. Bu soruları duyan bir kimse "Dev-Yol"un gerçekleri itiraf edeceğini sanıyor. Oysa bildiri tek bir somut kanıt getirmeksizin, sadece laf cambazlığı ile herşeyi tepe taklak ediyor. Hisarüstü halkı için kimin saldırgan olduğu, kimlerin yığınların nefreti ile karşılaştığı sır değildir. Ama başka bölgelerdeki "Dev-Yol" yanlıları bunları merak edebilirler. Hisarüstü'nde bireysel terörcü eylemleriyle halkın nefretini çekenler ve halktan dıştalananlar "Dev-Yol' culardır küçük burjuva ideolojisidir. Bu "Dev-Yol"un saldırıları sırasında halkın toptan karşı koyuşu ve "Dev-Yol ' yanlısı birkaç bakkalın dükkanlarının kapatılmasını istemeleriyle kanıtlanmıştır. Eğer "Dev-Yol" cular gerçekten halka dayansalardı; halk düşmanı maocu bozmalarla ve devrimcilikle en küçük bir ilgisi dahi bulunmayar Sür-Dev, İşçi Cephesi gibi troçkist gruplarla işbirliği yaparak ilerici gençlere ve halka karşı "kutsal bir ittifak" oluşturmazlardı.

İlerici gençler Hisarüstü'nde eylem birliğinin geliştirilmesi için ardıcıl çaba gösterdiler. Bugün de gösteriyorlar. Belirli dönemde bu çabaların "Dev-Yol tabanında da olumlu yankıları oldu. 'Dev-Yol' şefleri böylesi gelişmelerden tedirgin oldular, engeller yarattılar. İlerici gençlerle iyi ilişkiler kurmak yerine, maocu bozmalarla ve troçkist gruplarla işbirliği yaparak saldırmak yolunu tuttular.

Bildiride İstanbul'da yalnız bu bölgede bulunan troçkistlerle gidilen bu ittifak "Devrimcilerin Birliği' olarak gösteriliyor. Bu İGD düşmanlığını "Dev-Yol şeflerinin hangi boyutlara kadar ulaştırabileceklerini göstermesi açısından ilginçtir. Bunun üzerinde tüm iyiniyetli devrimciler düşünmelidir. Çünkü troçkistlerle varılan böylesi bir ittifak devrimcilerin değil, olsa olsa 'karşı-devrimcilerin' birliği olabilir.

Son olarak bildiride yeralan bir noktaya daha değinmek istiyoruz. Bilindiği gibi Hisarüstü'ndeki saldırılar sırasında "Dev-Yol"cular ilerici gençlerin analarına ve bacılarına da saldırmışlar ve iki yiğit kadını yaralamışlardı. Bildiride bu konuya 'ilerici gençlerin analarını, bacılarını çocukları öne sürüp siper aldıkları" biçiminde adi ve düzeysiz bir yöne çekiyorlar. Anca bu ifade bile onların halka saldırmalarının ve analara, kadınlara kurşun sıktıklarının açık bir itirafıdır. Şunu da söyleyelim: İlerici gençlerin anaları, bacıları sözde "erkek" geçinenlerden bin kat daha yiğit, bin kat daha güçlüdür. Biz bundan gurur duyarız. Ama saldırılara yiğitçe karşı koyan analara, bacılara kurşun sıkanlara ve bununla övünenlere ne demeli? Bu "erkekliklerinden" onlar ne duyabilir? Tek birşey. Utanç.

İSTANBUL VEZNECİLER KIZ YURDU İLERİCİ ÖĞRENCİLERİ SESLENİYOR:

"Dev-Yol'lu arkadaşları şeflerinden ayırıyoruz. Gelin eylem birliği yapalım!"

Dev–Yol şeflerinin özellikle son günlerde hız verilen, ilerici güçlere karşı yöneltilen saldırı kampanyası üzerine İstanbul Vezneciler Kız Yurdu ilerici öğrencileri bir açıklamada bulundular: Bu açıklamada şöyle deniliyor: "Bu kampanya hepimizin izlediği gibi, 'Devrimcilere, ilericilere, yurtseverlere ateş açma, devrimci, ilerici, yurtsever kurşunlama kampanyasıdır. Dev-Yol şefleri Halkalı'da Birlik-Dayanışmacı bir öğretmeni, Antalya ve Ankara'da Kurtuluş çu gençleri ve Kağıthane'de Dev-Sol'lu bir genci kurşunladılar. Son günlerde kendisine en yakın bulduğu Halkın Kurtuluşu ile de çatışma halinde. Her bölgede, her mahallede, her birimde yapılan görüşmeler kurulan diyaloglar yarar getirmedi. Dev-Yol şefleri bildiklerini okumakta ısrar ettiler. Yani birliği zedeleyen, karşı-devrimci güçlere yarar getiren tutumlarını sürdürdüler."

"Bu anlamda biz Vezneciler Kız Yurdu İlerici Gençleri yurttaki Dev-Sol ve Kurtuluş'tan arkadaşlarla birlikte Dev-Yol'lu arkadaşlara işin aslını kitle önünde açıklamalarını istedik. Yurt öğrencilerinin de izlediği bu toplantıda Dev-Yol'lu arkadaşlar yetersiz, doyurucu olmayan yanıtlar vermeye çabaladılarsa da gerçek yanıtı veremediler. Böylece Dev-Yol şefleri diğer birimlerde de olduğu gibi, bizim birimimizde de mahkum edilmiş oldular."

"Fakat biz ilerici gençler asıl sorunun üzerinde duruyoruz. Sorun bu tehlike karşısında olanaklı ve zorunlu olan eylem birliğini koruyup pekiştirmektir. Bunun için Dev-Yol lu arkadaşlara sesleniyoruz: Sizleri Dev-Yol şeflerinden ayırıyoruz. Ayrılık noktaları bir yana bırakalım, eylem birliği konusunda ileri, kalıcı adımlar atalım!"

Muammer Ercelik

(Baştarafı 2. sayfada)

sılmaz inançlı bir devrimciydi. O'na faşizme karşı kavga var, ölünecek deseydiniz, herkeslerden evvel atılırdı.

Bütün insanlarla iyi geçinir, herkesin yardımına koşardı. Sanki onun damarlarındaki kanın her zerresi devrime, insanlığa adanmıştı. Açım, susuzum demez gün 24 saat bütün işlere koşardı. En zor iş olan gece nöbetlerini kimseye devir etmek istemez, sabahlara kadar nöbet tutar, geceleri grev çadırlarını ziyarete giderdi

"Vuruldu" haberi geldiğinde kendimi kaybetmişim. O'na olan sevgimi ve bağlılığımı anlayın. Başına vardığımda katıla katıla ağladım ve bayılmışım. Bilmem acımı anlayabiliyor musunuz? Hastaneye geldiğimde desinler istiyordum, "Sen kalbini verirsen Muammer yaşayacak". Bir an bile düşünmeyecektim. Acım çom büyük ha kardeşim ölmüş, ha Muammer ölmüş.

Beni rahatlatan tek şey yine bu acar oğlanın son dersi oldu. Öldü ama üç faşisti de yere düşürdü.

Hayır, hayır! O ölmedi. O'na kimse öldü diyemez. O aramızda yaşıyor ve savaşıyor. O'nun anısı, faşizme karşı verdiğimiz mücadelede hep bizimle olacak.

ANTİ FAŞİST GENÇLİĞE ÇAĞRI

(Baştarafı 1. sayfada)

sı ve bunlara çözüm yollarının aranması doğrultusunda yoğunlaştıracağız. Bu yöndeki çabalarımız yalnızca gençlik alanıyla sınırlı değildir; İşçi sınıfımızın politik öncüsünün güncel politikası konusundaki tartışmaları ve soruları da kapsamaktadır.

Bütün bu sorunlarda, görüşlerine katılalım veya katılmayalım, sayfalarımız ilerici gençlere, genç öncülere, sosyalist gençlere, devrimci demokrat gençlere, tüm anti-faşistlere açıktır.

Tüm anti-faşist gençliği bu tarihsel ve onurlu görevin yerine getirilmesinde göreve çağırıyoruz!

FESTİVAL GÜNLÜĞÜ...

(Baştarafı 8. sayfada)

isteyeceklerini söylüyor... Ülkemizde son üç yılda faşist kurşunlar 4 bini aşkın can aldı... Yüzbini aşkın yurtsever zindanlara dolduruldu... Bir çok yiğit insan işkencelerde can veriyor. Halkımıza yarı-askersel bir zorbalık rejimi dayatılıyor... Konuşma, son günlerde artan uluslararası dayanışmanın, bu arada Fransız komünistlerinin ve komünist gençliğinin dayanışmasının, demokrasi güçlerinin, ilerici gençliği bu zorlu savaşımına sağladığı güçlü destekle noktalanıyor.

Fransa'da Türkiye ilerici güçleriyle dayanışma gitgide yükseliyor. FKP delegasyonunun Türkiye dönüşü yaptığı basın toplantısı ve L'Humanite'nin yazıları, tekelci basının tüm suskunluğuna karşın, kamuoyunun dikkatlerini Türkiye'deki duruma artan oranda çekmeyi başarıyor. Fransız komünistlerinin girişimiyle kurulan "FRANSA - TÜRKİYE DOSTLUK DERNEĞİ" etkinliklerine başladı. Fransız işçi sınıfı ve gençliği, kendi ülkelerinin egemen sınıflarına karşı Vietnam, Cezayir halklarıyla gösterdiği yiğit enternasyonalist dayanışmanın geleneklerini, tarihinin devrimci geleneklerini bugün de yaşatıyor. Hergeçen gün daha bir yükseliyor. AVANT GARDE FESTİVALİ de böylesi bir hava içinde geçti.

ÇORUM'DA HALKIN

(Baştarafı 1. sayfada)

Bugün Çorum halkı gibi tüm ülkede ilericiler, devrimciler, CHP üyeleri, demokratik görüşlü insanlar MHP namlularıyla, Demirel iktidarının baskı ve terör politikasıyla karşı karşıyadır. Halkı tehdit eden bu beladan kurtulmak, ancak ve ancak, alevi-sünni kürt-türk tüm emekçilerin eylembirliği temelinde yükselen yığınsal, örgütlü, anti-faşist savaşımıyla olanaklıdır. Deneyim bunu gösteriyor, koşullar bunu dayatıyor.

AMERİKANCI DEMİREL İKTİDARI YIĞINSAL KIRIMLARA YÖNELİYOR!

(Baştarafı 1. sayfada)

politikasında yeni aşama ikinci olarak; gerek faşist kırımlara, paralel olarak yoğunlaşan devlet terörü, gerekse "nokta operasyonları" biçimindeki yığınsal terör ve kırım uygulamalarıyla somutlanıyor. MHP'li faşistlerin toplu kırım hareketlerinin hemen ardından yoğun bir devlet terörü estiriliyor. Yığınsal tutuklamalara, insanlık dışı baskılara başvuruluyor. Devlet kademelerine yerleştirilen faşist caniler halka kan kusturuyor.

Diğer yandan "hassas bölgeler" toplantısı ile uygulamaya konulan "nokta operasyonları" başlatılmış bulunuyor. "Nokta operasyonları" hangi amaca yöneliktir? "Hassas bölgeler" hangileridir? Ankara'da yapılan "hassas bölgeler operasyonları" ile ilgili toplantılar bu soruların yanıtlarını büyük bir açıklıkla veriyor. "Hassas bölge" toplantılarında Rize'den İskenderun'a bir hat çiziliyor ve bu hattın doğusunda kalan "hassas bölgeler" içinde operasyonların yapılması üzerinde duruluyor. Kürt halkına karşı baskı ve zorbalığın daha da yoğunlaştırılmasının gerekliliğinden sözediliyor. Aynı zamanda büyük kentlere yönelik baskıların arttırılması amaçlanıyor. Bu planı yeni bir buluş olarak görmemek gerekir. Demirel iktidarının yaptığı sadece önceden hazırlanmış planı uygulamaya koymaktan ibarettir. Çünkü uluslararası emperyalizmin strateji uzmanları çok daha önceden "alevi-sünni çatışması" adı altında alevi kırımının uygulanmasını, Doğu halkı üzerindeki baskıların yoğunlaştırılmasını planlamışlardır. Milliyet'ten Örsan Öymen bunu belgeleriyle gösteriyor. Uluslararası stratejik araştırma uzmanlarının 1979'da aralarında Türkiye'nin de bulunduğu bölgeyi dolaştıktan sonra "bölgenin 1980'de etnik ve mezhep çatışmalarına sahne olacağını" açıkça söylediklerini belirtiyor. MHP'nin iç savaş kışkırtmalarında halkın etnik yapısından mezhep farklılıklarından yararlanması, "hassas bölgeler" operasyonlarının yönelimleri emperyalizmin planlarının uygulanmaya konulduğunu doğruluyor.

"Nokta operasyonları" yığınsal terör ve toplu kırımlarda demokrasi güçlerinin ezilmesine, halkın sindirilmesine yöneliktir. Böylece devlet güçleri desteğinde alan faşistlere açılmış olacak ve daha geniş saldırılar için dayanak noktaları oluşturulacaktır. Baskı ve terör politikasındaki yeni aşama işte burada düğümleniyor: Ordunun daha büyük ölçüde halkla karşı karşıya getirilmesi; halkın sindirilmesi; faşist güçlere etkinlik kazandırma yollarının açılması... İlk "nokta" olarak seçilen, ancak uygulanmak istenen oyunun belirli ölçülerde bozulduğu Fatsa, "nokta operasyonları"nın amacını ortaya koymaktadır. Çorum'daki faşist terörü maskelemek için öne sürülen Fatsa operasyonu, kullanılan faşist muhbirlerle, halka karşı uygulanan yığınsal terörle Şili'ye, Güney Kore'ye taş çıkartan "işgal" görüntüleriyle noktalanmıştır. Şimdi aynı görüntüler, ülkenin başka bölgelerinde de sergilenmek istenmektedir.

Artık ülkemizdeki terörün kaynaklarının ne olduğu, faşist kırımların planlayıcıları ve uygulayıcılarının kimler olduğu sorularının yanıtlanmasında en küçük bir ikircime yer yoktur. Bunlar Amerikan emperyalistleridir, CİA'dır, NATO elebaşlarıdır. Bunlar emperyalizmin yerli işbirlikçileridir, MHP ve O'na bağlı terör odaklarıdır. Hepsi elele vererek halka karşı savaş açmış bulunuyor. MHP'nin iç savaş planları, emperyalizmin, NATO'nun çıkarlarıyla uyum içinde yürüyor, askersel stratejilerine denk düşüyor. Demirel iktidarı ayakta kalmanın çaresini emperyalistlere, NATO'yla daha sıkı bağlanmakta, ülkeyi kana bulama planlarını uygulamakta görüyor.

Ama bu halk düşmanları, her zaman olduğu gibi halkın direnişi ile karşılaşıyorlar. Kitle kırımlarına yönelen gerici-faşist güçler karşılarında katliama boyun eğen değil, direnen, eylem birliği temelinde örgütlü savaşımı yükselten yığınları buluyor. Halk düşmanlarının terörüne karşı kitlelerin direnme gücü ve kararlılığı da artıyor. Halk direnecektir. Tıpkı Çorum'da, tıpkı Antakya'da olduğu gibi... Emekçi yığınlar için faşist kırımları engellemenin, can güvenliğini sağlamanın başka yolu yoktur.

başyazı

(Baştarafı 1. sayfada)

yanlışlar da birarada savunulmaktadır. Doğrularla yanlışların birbirinden ayrılması için temel ilkemiz, ulaşılması gereken hedefin, yani birleşik, yığınsal örgütlenme hedefinin hiç bir zaman gözden kaçırılmaması, amaçsız, kuru laf yığınlarıyla tartışmaktan şiddetle sakınılmasıdır.

Ele alınması gereken ana nokta şudur: Anti-faşist gençliğin birleşik yığınsal örgütlenmesi sorunu, öznel niyetlerden öte, nesnel bir gerekliliktir, bir zorunluluktur. Nesneldir, çünkü reel bir tehlike haline gelen faşizme karşı gençliğin eylem ve cephe birliğini örmekten başka çıkar yol yoktur. Ayrı ayrı durmak yerine, ortak düşmana karşı tek bir yumruk gibi dikilmenin, birleşik, yığınsal, savaşkan bir örgütlenmeden geçtiğini hiç kimse yadsıyamaz. Yaşam bunu zorluyor... Nitekim bu zorunluluğu kavrayan farklı düşüncedeki anti-faşist gençler, kimi grupların liderlerinin olumsuz tavrına rağmen birimlerde biraraya geliyor, gerici faşist güçlerin saldırılarına karşı omuz omuza savaşıyorlar. Geçmişte bunun sayısız ve başarılı örneklerine tanık olduk. En son olarak Çorum'dan gelen haberler de bunu doğruluyor. Faşizmin kanlı saldırılarına karşı İGD, TİP, TSİP, SGB, Kurtuluş, Dev-Yol, yanlısı gençler arasındaki, savaşkan eylem birliği, barikatlarda, her sokağın, her mahallenin adım adım savunulmasında somutlanıyor. Bu savaşkan eylem birliğini kim engelleyebilir? Dev-Yol'un ya da Kurtuluş'un "sırça köşk"lerdeki şefleri patlasalar da, çatlasalar da, provokasyonlar da düzenleseler bu birliği bozabilirler mi? Geçici bir süre bozabileceklerini düşünelim, uzun süre bu gençliğin karşısında direnebilecekler mi? Hayır! Yaşamın diyalektik mantığı küçükburjuva şeflerin dar kafasından, anti-faşist gençliği bölüp-parçalayan karanlık politikasından daha güçlüdür. CHP sağ kanat yöneticileri mi bozabilecektir? Onların tekellerle, gerici güçlerle uzlaşma politikası anti-faşist gençliğin saflarında olumlu bir yankı bulmayacaktır. Her türlü sağ ve "sol" engellere rağmen, anti-faşist gençliğin birleşik yığınsal, savaşkan tek gençlik örgütü yaratılacaktır! Birimlerde faşist saldırılara, kanlı teröre karşı omuz omuza savaşan değişik görüşlerdeki anti-faşist gençlerin her gün örülen eylem birliği bunun nesnel temelidir.

İşçi sınıfımızın öncü politik hareketi işte bu nesnel temele dayanıyor, Leninci doğrultuda, geçmiş deneyimlerin ışığında sorunu ele alıyor, getirdiği somut çözümlemelerle tüm anti-faşist gençliğin özlem ve istemlerine yanıt veriyor. Bu platformu daha da canlandırmak, yaratıcı bir temelde geliştirmek ve ana hedefimize sıkıca bağlamak görevi günceldir, dirimseldir. İlerici, yurtsever gençlik her konuda olduğu gibi bu konuda da tarihsel sorumluluğuna uygun davranacak ve girişkenliği elden bırakmayacaktır.

Gazetemiz bu konuda somut girişimlerde bulunuyor. Sayfalarımızı tüm anti-faşist gençlerin görüşlerine açıyoruz. Doğal olarak farklı düşünceler, öneriler ortaya çıkacaktır. Bunların üstesinden gelmenin yolu özgürce, arkadaşça, kollektif bir biçimde tartışmaktır ve ortak sonuçlara varmaktır. Mektuplarınızı, sorularınızı, yazılarınızı bekliyoruz.

YAYIN DÜNYASINDAN

İLERİCİ YAYINLAR NASIL İZLENMELİDİR?

Ülkemizdeki demokratik yayın hayatı önemli zorluklar, canalıcı sorunlarla karşı karşıya bulunuyor. Demokratik basın politik baskılar ve yasaklamalarla ablukaya alınmak isteniyor. Derin ekonomik bunalım yayın organlarını da etkiliyor. Fiyat artışları yayın organlarına da olduğu gibi yansıyor. Bu ise zaten bir dilim ekmeğe muhtaç bırakılan emekçi kitleler için büyük bir yük olabilmektedir.

Bu durum, birincil derecede olmasa bile; işçi sınıfının savaş yolunu kılavuz edinen yayın organları için de geçerlidir. Okuyucuların kimileri yayınları bir bütün olarak izleyememekte, kimileri tek bir yayın organını, onu da sınırlı ölçülerde alabilmekte. bazıları ise bunlardan bile yoksun bulunmaktadır. Oysa sözkonusu yayınları bir bütün olarak izlemek, incelemek, kadın, erkek yaşlı, genç işçi sınıfının yolundan yürüyen ayrımsız herkesin görevi olmalıdır. Onun için ilerici yayınların ekonomik ve dağıtım ile ilgili sorunlarının çözümlenmesi güncel bir sorun olarak önümüzde duruyor. Bu yayınların yaşatılması ve güçlendirilmesi için olduğu kadar, kollektif ajitasyon, propaganda ve örgütlenme silahlarının daha üst düzeyde kullanılabilmesi ve yetkinleştirilmesi açısından da zorunludur.

Böylesi sorunlar gerçekçi ve günün koşullarına uygun bir biçimde nasıl çözümlenebilir? Zorlukları aşmanın doğru yöntemi nedir?

Kuşkusuz tek tek her ilerici gencin yayın organlarını alıp izleyebilmesi en ideal yoldur. Ancak bugünkü koşullarda, yukarıda da belirttiğimiz nedenlerden ötürü gerçekleşmesi zordur. Aynı şekilde yayınları izlememek, incelememek de çözüm olamaz.

Bu durumda yapılması gereken yayınları izleme sorununu birimlerde ve kollektif yöntemlerle çözümlemenin yollarını aramaktır. Bu açıdan her birimi, işçi sınıfının yolunu kılavuz edinen yayınların aksatılmadan izlenmesi, dağıtımı ve incelenmesi alanlarında kendilerini yükümlü kılmalıdırlar. Bu yapıldığında hem yayınlar daha periyodik olarak izlenir ve yayınlardan daha verimli bir şekilde yararlanılır, hem de denetim daha bir işlerliğe kavuşmuş olur.

Ancak bu yöntemle ortaya çıkabilecek bazı olumsuzluklara da dikkat çekmek isteriz. Bir kere böylesi bir yöntem eğer olanaklar varsa, yayınların daha büyük oranda satın alınmasının ve tek tek izlenmesinin önünde engel olarak görülmemelidir. Bu konuda ilerici gençlerin en ufak bir savsaklamaya yer vermeyeceklerine ve tam bir duyarlılık ve özveriyle hareket edeceklerine inancımız tamdır. Yine de kollektif olarak yayın sorununu çözümleme yayınların traj artışlarını olumsuz yönde etkileyerek belirli bir duraksamaya yol açabilir. Oysa yayın sorununu çözümlemeye yönelik doğru bir yöntem yayınların daha büyük ölçüde okunmasını ve özümsenmesini olduğu kadar; yayınların güçlendirilmesini de amaçlamalıdır. Bu nedenle böylesi sorunları gidermenin yollarının aranması gerekir. Kanımızca bunun da en sonuç alıcı olanı, yayınların yeni yeni toplumsal kesimlere, gençlik yığınlarına açmak için çabaların birkaç kat arttırılmasından geçer. Böylece aynı zamanda yayınların kollektif propagandist, kollektif ajitatör, kollektif örgütçü işlevi daha da yükseltilmiş olacaktır.

Barış ve Sosyalizm Sorunları

BSS MAYIS SAYISI ÇIKTI

Uluslararası komünist ve işçi hareketinin aylık teori ve enformasyon dergisi Barış ve Sosyalizm Sorunları'nın Mayıs-1980 sayısı çıktı.

Dergide Varşova Anlaşmasının 25. yıldönümü nedeniyle Polonya Birleşik İşçi Partisi Mk Birinci Sekreteri Edward Gierek'in "Barış ve Uluslararası Güvenliğin Önemli Bir Etmeni", Hindistan Komünist Partisi Ulusal Konsey Üyesi Sarada Mitra'nın 25 yıl önce Bandung'da toplanan Afrika -Asya Konferansı'nın yıldönümü nedeniyle "Bandung ve Günümüz Gerçeklikleri" ve faşizme karşı utkunun 35. yıldönümü nedeniyle Sovyet Savaş Emektarları Komitesi Başkanı Pavel Batov, ELAS (Yunan direnişi) müfrezesi komutanı ve YKP MK üyesi Polikronis Vais, ve İngiliz yazarı James Aldridge'nin yazıları yeralıyor.

"Parti Deneyimi" başlığı altında ise AKEL (Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi) Genel Sekreter yardımcısı Andreas Fantis'in "Partinin Niteliği ve Biçimleri Üzerine Düşünceler" yazısı yeralıyor.

Barış ve Sosyalizm Sorunları ayrıca Bulgaristan Komünist Partisi MK Sekretarya Üyesi Naço Papazov'un, Honduras Komünist Partisi MK Sekreteri M.Rene Paredes'in görüşlerine yer veriyor

BSS'nın bu sayısında Türkiye Komünist Partisi'nin dergideki temsilcisi Yazı Konseyi Üyesi Kemal Kervan'ın "1 Mayıs, Sendikalar, Komünistler" başlıklı bir yorumu yeralıyor. Yazıda 1 Mayıs 1890'dan bu yana, sömürücüler sınıfının emekçilere karşı terör, santaj, provokasyon silahını elden bırakmadığı, işçi sınıfının öncülerine, işçi sınıfının yığınsal örgütleri olan sendikalara en ağır saldırıları yönelttiği, en ağır darbeleri indirdiği belirtiliyor. Ülkemizde de gerici egemen güçlerin işçi sınıfına, emekçi halka karşı giriştiği çok yönlü saldırılar sergileniyor. Ülkemizin bir istisna olmadığını da vurgulayan Kemal Kervan, kapitalist dünyadaki sınıf savaşlarını, sermayenin işçi sınıfına saldırılarını örnekleriyle gösteriyor. Burjuvazinin sendikal hareketi bölme, sınıf işbirliği teorisini yayma ve reformizme yardım etme çabalarına dikkat çekiliyor. Kapitalist ülkelerde tüm engellere rağmen tekellere karşı ittifakın sağlanmasının olanaklarının arttığına, reformist ve burjuva partilerinin ardından giden sendikaların da bu ittifak platformuna çekilmeye çalışıldığına değinen Kemal Kervan, komünistlerin sendikalardaki çalışmalarının önemini ve bu çalışmalardaki zorluklara dikkat çekiyor. Sendikal hareketin hem ulusal hem de uluslararası düzeyde birliğinin sağlanması için komünistlerin ardıcıl savaşım vermesi gerektiğini belirtiyor. Sendikaların ideolojik bakımdan silahlandırılması, örgütsel olarak güçlendirilmesi için komünistlerin her özveriyi göstermesinin, özellikle sınıf savaşlarının keskinleştiği baskı ve terörün arttığı koşullarda büyük bir önem taşıdığını vurguluyor.

gençlik dünyası

Sahibi: Rifat Güler * Sorumlu Müdürü: Erhan Tuşkan * Yönetim Yeri: Hoca Rustem Mektebi Sok. 11/4 Cağaloğlu/İstanbul * Abone koşulları: 6 aylık 150 TL, 12 aylık 300 TL * Yurtdışı iki katıdır * Türkiye dağıtımı: Temel Dağıtım * Son Baskı Tarihi 21-7-1980... * Baskı: Pınar Ofset

DÜNYA DEMOKRATİK GENÇLİK FEDERASYONU:

"GENÇLER OLİMPİYAT İLKELERİNE BAĞLI KALACAKTIR!"

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Bürosu bir açıklama yaparak dünya ilerici ve demokratik gençliğinin Olimpiyat geleneğine bağlılığını vurgulamıştır.

Açıklamada Sovyet halkı ve gençliğinin Olimpiyatları spor ve uluslararası dostluğun soylu bir sembolü olarak gördüğü belirtilerek şöyle deniyor:

"... Olimpiyat projelerinin inşası Sovyet genç insanları arasında büyük bir heyecan yaratmıştır. Leninist Komsomol Olimpiyat projelerinin koruyuculuğunu üstlenmiş ve onları "Başta gelen Komsomol İnşa Projeleri" ilan etmiştir. Bu projelerden birisi de oyunlar sırasında tüm kıtalardan gelecek 1.500 genç insanı konuk edecek 1980 Olimpiyatı Gençlik Kampıdır.

Olimpiyatlarda uluslararası gençlik kampı kurulması iyi bir gelenek olmuştur. Her Olimpiyat yılında bu kamplar genç insanlara birbirleriyle tanışma ve bunun sonucu olarak, uluslararasında dostluk ve kardeşlik bağlarını çok yönlü güçlendirme için dünya çapında birleşik çaba göstermeleri için eşsiz bir olanak vermektedir."

Açıklamada, ABD yönetiminin Olimpiyatlara karşı kampanyanın doğrudan politik amaçlarla başlatıldığı gerçeğini gizlemediği belirtilerek, DDGF'nin ve Olimpiyat sıralarının birliğinden yana olan tüm genç insanların Olimpiyat hareketinin insancıl ideallerini ve bağımsızlığını yükseltmeye tamamen kararlı olduğu vurgulanmaktadır. Açıklama şöyle son bulmaktadır:

"Tüm iyi niyetli insanların, ilerici ve demokratik gençliğin her zaman olduğu gibi uluslararası ilişkilerde zor kazanılmış kazanımları koruyacağından ve yumuşama düşmanı güçleri gezegenimizde politik iklimin yumuşatılması sürecini hasıraltı etme girişimlerinde geri püskürteceklerinden eminiz.

Moskova Olimpiyatlarının, daha sonraki Los Angeles Olimpiyatlarının ve gelecek tüm Olimpiyatların tüm kıtalardan genç insanların, Olimpiyat hareketinin halklar ve gençler arasında dostluk ilkelerine bağlı olacakları inancındayız.

Moskova Olimpiyatlarında buluşmak üzere..."

DDGF'nin Moskova Olimpiyatları ile ilgili yayınladığı afişlerden biri

BARIŞ İÇİN TÜRKİYE GENÇLİK KURULTAYI TOPLANIYOR

• İLERİCİ GENÇLER, GENÇ ÖNCÜLER, SOSYALİST, DEVRİMCİ DEMOKRAT GENÇLER, TÜM ANTİ-FAŞİSTLER SOFYA'YA KATILACAK GENÇ PARLAMENTERLERİ BELİRLEYECEK OLAN 600 DELEGEYİ SEÇİYORLAR. BU DELEGELER EYLÜL AYI BAŞLARINDA TOPLANACAK BARIŞ İÇİN TÜRKİYE GENÇLİK KURULTAYI'NDA GENÇLİĞİN PARLAMENTERLERİNİ SEÇECEK.

Tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de gençlığın barış uğrundaki yoğun çalışmalarına tanık oluyoruz. Gençliğin çalışmaları Eylül ayında Sofya'da toplanacak Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu'na katılacak Türkiye gençliğinin barış parlamenterlerini seçmek içindir. Bu amaçla yurdun her köşesinde ilerici gençler, genç öncüler, sosyalist, devrimci demokrat gençler, tüm barışseverler yoğun ve etkin bir çalışma yürütüyorlar. Gençliğin barış savaşımına verdiği önemin bir göstergesi olan bu çalışmalar, aynı zamanda antifaşist gençliğin eylem birliği için somut bir platform oluşturuyor.

Türkiye'nin barış parlamenterleri kadın, gençlik, sendikal alandan ve tüm demokratik ve barışsever güçlerin temsilcilerinden oluşacak. Parlamenterleri saptama çalışmaları aylar öncesinden başladı. Bu amaçla Barış Komitesi bünyesinde komisyonlar oluşturuldu. İlerici, genç öncülü, sosyalist, devrimci demokrat ve Kıbrıslı gençlerden oluşan gençlik ve öğrenci komisyonu Sofya'ya gidecek gençlik parlamenterlerini belirleyecek 600 delegenin seçilmesi için hazırlıklar yaptı. Şimdi yurdun her yanında, birimlerde, işçi, köylü ve öğrenci gençlerin yığınsal olarak katıldığı delege seçimleri yapılıyor. 15-20 gün içerisinde seçilecek olan bu 600 delegenin biraraya gelmesiyle Eylül ayı başlarında Barış İçin Türkiye Gençlik Kurultayı toplanacak. Kurultay'da Türkiye gençliğinin barış parlamenterleri belirlenecek. Ayrıca gençlik sorunları tartışılacak ve Sofya'da sunulmak üzere bir tebliğ kabul edilecek.

Ülkemizdekine benzer çalışmalar, bugün dünyanın herbir yanında yapılıyor. Halklar ve barışsever güçler Barış İçin Dünya Halkları Parlamentosu'na büyük önem veriyorlar. Bu da doğaldır. Çünkü Parlamento, emperyalizmin gerginliği arttırdığı, soğuk savaşı geri getirmeye çalıştığı, dünyada barışı savunmanın herzamankinden daha çok zorunlu olduğu bir dönemde toplanıyor. Bu açıdan parlamento, yığınsallığı, çok yönlü çalışmaları ile dünya barış güçlerinin "Savaş mı, barış mı?" sorusuna barış doğrultusunda verecekleri güçlü bir yanıt olacaktır.

Böylesi güncel ve canalıcı bir sorun karşısında barışın değerini herkesten daha çok bilmesi gereken gençliğin kayıtsız kalması düşünülemez. Günümüzde barış parlamentosu için yapılan seçimleri geniş gençlik kesimlerini barış savaşımına çeken yığınsal bir kampanyaya dönüştürmek, barış savaşımına katkıda bulunmak ayrımsız tüm anti-faşist gençliğin görevi olmalıdır. Unutulmamalıdır ki, barış için savaşım emperyalizme ve faşizme karşı savaşımdan ayrılmaz.

TÜRKİYE İLERİCİ GENÇLİĞİNİN NİKARAGUA, KIBRIS VE KORE GENÇLİĞİ İLE DAYANIŞMA MESAJLARI

İlerici Gençler Derneği Genel Sekreteri Alaattin Taş 19 Temmuz' Sandinista Gençliği'ne gönderdiği bir mesajla Nikaragua devriminin 1. yılında Türkiyeli ilerici gençliğin dayanışmasını iletmiştir. Taş, mesajında Nikaragua devriminin deneyimlerinin halkımızın ve gençliğin emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı verdiği savaşımdaki önemine değinmiş, Sandinista Gençliği'nin DDGF'ye üyeliğini selamlamış, kardeşçe işbirliği ve dayanışmanın daha da gelişeceğine inancını belirtmiş ve başarılar dilemiştir.

Alaattin Taş Kıbrıs Birleşik Demokratik Gençlik Örgütü (EDON) ve Öğrenciler ve Genç Bilimciler Federasyonu'na gönderdiği birer mesajla da, emperyalist müdahalenin 6. yılında Kıbrıs halkı, gençliği ve öğrencileriyle Türkiye gençliğinin dayanışmasını iletmiştir.

Bunların yanısıra, Kore Öğrenci Komitesi ve Sosyalist İşçi Gençlik Birliği'ne gönderdiği bir mesajla da, Kore halkının, gençliğinin, ve öğrencilerinin ABD kukla rejimine karşı, ABD askerlerinin ve üslerinin sökülüp atılması için haklı savaşımıyla dayanışmayı dile getirmiştir.

BABRAK KARMAL'IN DDGF'YE MESAJI

Afganistan Demokratik Halk Partisi Genel Sekreteri, Devrimci Konsey Başkanı ve Afganistan Demokratik Cumhuriyeti Başbakanı Babrak Karmal, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'na bir mesaj göndererek Federasyonun ve dünya ilerici, demokrat gençliğinin gösterdiği dayanışmaya teşekkür etmiştir. Karmal'ın mesajını aynen veriyoruz.

'Sevgili yoldaşlar,

Devrimci Afganistan'ın acı çeken halkı ve gençliği ile, özellikle 8-10 Şubat 1980, Kopenhag'da yapılan DDGF Yürütme Komitesi Toplantısı tarafından kabul edilen Afganistan üstüne Kararda ifadesini bulan dayanışmanızdan dolayı sıcak duygularımı ve yürekten teşekkürlerimi belirtirim.

DDGF örgütlerinin bir yandan, tüm dünyada gençliği birleştirme soylu görevinde, öte yandan, barış ve yumuşama, demokrasi ve toplumsal ilerleme için, emperyalizme, yeni sömürgeciliğe, ırkçılığa, ırk ayrımına, siyonizme ve savaş kışkırtıcısı güçlere karşı savaşımda demokratik ve devrimci dünya gençliği ile savaşkan dayanışma hareketinde oynadığı büyük rol, yalnızca bağımsız ve demokratik Afganistan halkı ve gençliği tarafından değil, fakat aynı zamanda dünyanın tüm demokratik, ilerici ve barışsever gençliği ve güçleri tarafından selamlanmaktadır.

Afganistan Demokratik Cumhuriyeti'nin acı çeken ve ilerici halkı ve kendim adına, size ve sizin aracılığınızla tüm dünyada milyonlarca savaşkan, demokratik ve devrimci gençlikle kardeşçe dayanışmamızı belirtir ve soylu görevlerinizde daha ileri basarılar dilerim."

TÜRKİYE'DEN DE İLERİCİ BİR GENCİN KATILDIĞI AVANT–GARDE FESTİVALİNDEN NOTLAR

FESTİVAL GÜNLÜĞÜ...

7-8 Haziran günlerinde Paris'in "banliyö"lerinden Saint-Dennis gençliğin coşkusunu yaşadı. Fransız Komünist Gençlik Hareketi (MJCF)'nin yayın organı AVANT GARDE'ın festivalini bu yıl, Paris'i kuşatan komünist yönetimli belediyelerin oluşturduğu "kızıl kuşak" içindeki bu işçi kenti ağırladı.

Bu iki gün boyunca banliyönün geniş bir kesimi sokaklarıyla, alanlarıyla komünist gençlik festivaline ayrılmış durumda. Belediye zabıtası trafiğe kapatıyor festival sahasını.

Festival Fransız komünist geçliğinin yaşamının, savaşımının renkli bir tablosunu çiziyor. İşçi, köylü, öğrenci gençler, MJCF'nin yerel örgütleri kendilerine ayrılan pavyonlarda etkinliklerini yansıtıyorlar.

Festival alanının girişinde bir pano kuruluyor. Daha önceden tanıştığımız bir MJCF yöneticisi yanımıza geliyor. El sıkışıyor, selamlaşıyoruz. "Bundan ben sorumluyum, birazdan bitecek" diyor. Nitekim biraz sonra dev bir pano yükseliyor. Üzerinde bir füze, ve Fransız gençliğinin ana bir istemi yazılı: NÖTRON BOMBASINA - AMERİKAN ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR!

Daha sonra sıra enternasyonal bölüme geliyor. Çeşitli ülke gençlik örgütlerine ayrılan pavyonların arasından geçiyoruz. Leninci Komsomol, Dimitrovcu Komsomol, FDJ, ve diğer sosyalist ülkeler gençlik örgütleri yaşamlarının ışığını, sosyalizmin ülkülerini yansıtıyorlar. Batı Sahra, Filistin gençliği ulusal kurtuluş ve özgürlük türküleri çağırıyor. İran gençliği ABD saldırganlarına boyun eğmemenin gururunu, devrimci süreci pekiştirmenin heyecanını taşıyor. Öbür uçta Vietnamlılar var. Sömürgeciliğe karşı utku, emperyalizme karşı utku, Maocu hegemonyacılığa karşı utku kazanmış, utkunun simgesi Vietnam halkının gençliği. Ve hemen beride, üç pavyon, ya da daha doğru bir deyişle, aralarındaki duvarı kaldırarak bir büyük pavyon haline getirmiş üç ülke gençlik örgütü var: KIBRIS- YUNANİSTAN- TÜRKİYE.

Yunanistan'dan gelen KNE temsilcisi 1979 Kasım ayında Türkiye'de bulunan Merkez Konseyi üyesi P. Tsimaz. Yayın organları "ODİGİTİS"te çıkan, 16-21 Mart ziyaretinin dizi yazılarından, 5 ay içinde gerçekleşen değişimlerden sözediyor. İGD yöneticilerinin durumunu, son gelişmeleri soruyor. Daha sonra 6. KNE-ODİGİTİS Festivali için hazırlıklardan konuşuyoruz.. EDON'lular İGD yöneticilerinin tutuklandığını ve işkence gördüklerini öğrenir öğrenmez Kıbrıs'ta düzenledikleri gösteriyi anlatıyorlar.

Türkiye, Festivalin enternasyonal bölümünün en çok ilgi toplayan köşelerinden birisi. Fransız gençler, işçiler, komünistler Türkiye'deki yaşamı izliyorlar asılı resimlerde. Stadyumlara doldurulmuş insanlara, elleri yukarıda sıraya dizilmiş olarak götürülen insanlara, vücuduna kızgın demirle yazı yazılmış insanlara bakıyorlar. Bir de başlarını öbür tarafa çeviriyorlar, hakları ve özgürlükleri için sokaklara çıkanlara, alanları dolduranlara bakıyorlar. Sonra Türkiye'de demokratik hakların uygulanmasını isteyen bir bildirgeye imza atıyorlar. Yayınları alıyorlar.

Türkiye pavyonunun ziyaretçileri arasında Mart ayında ülkemizi ziyaret eden "Avant Garde" temsilcisi de var. Sohbet ediyoruz. "Hazırladığımız yazı yayına hazır, önümüzdeki sayılarda çıkacak" diyor.

Festivalin ikinci gününde programda emperyalizmin ve gericiliğin dünya halklarına karşı işlediği suçları ele alan bir "ULUSLARARASI FORUM" var. Filistin, Batı Sahra, Afganistan, Vietnam gençlik temsilcileri sözalıyor. Bu arada forum yöneticisi Türkiye ilerici gençliğinin temsilcisinden de ülkelerinde karşılaştıkları baskıyı. terörü anlatmasını

(Devamı 7. sayfada)